Thời Đại Hội Thánh Ê-phê-sô

Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Người nào ở trong đây lái một—một chiếc xe Dodge, xe Dodge mới, mang biển số WX-2129, đang đậu ở bên kia đường ở đó? Đã để đèn, những chiếc đèn pha và tất cả, đều bật. Và nếu ai lái chiếc xe đó, ồ, anh em hãy đi ra và tắt đèn. Nó nằm ở phía bên trái của đường, phía dưới Đường thứ Tám. Tôi đoán đó là một biển số của bang New Albany, WX-2129. Chiếc Dodge màu đỏ, chiếc Dodge mới, đó là chiếc ít nhất đời ’59, ’60 hay gần đó thì phải. Và tôi không biết có ai ở trong đây hay là người nào đó đã vừa…từ nơi nào đó. Được rồi, đúng vậy. Và vì vậy đó là một điều tốt. Vậy thì, tôi không nghĩ chỉ có quý bà quý cô mới quên điều đó, bởi vì tôi cũng hay quên vậy.

2 Ồ, thật vui được trở lại lần nữa trong sự hầu việc tối nay, và có thì giờ thông công tốt đẹp với nhau xung quanh Lời. Anh chị em thích Điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, đúng vậy, chúng ta thật đang tận hưởng một thời giờ tuyệt vời, tuyệt vời. Và bây giờ chúng ta đang tin cậy rằng Đức Chúa Trời sẽ giúp đỡ chúng ta để tiếp tục.

3 Bây giờ, em trai của tôi đã đi và đem đến một cái bảng đen ở đây, nhưng nó—nó quá thấp, nó thật sự không đủ cao. Vì vậy ngày mai, ồ, tôi sẽ cố gắng bố trí lại nó ở đây, treo nó lên trên và làm cho nó để…Tôi muốn vẽ lên những điều khác nhau mà tôi muốn giải thích, để anh chị em có thể thật sự…và chỉ để anh chị em chắc chắn rằng mình thật sự hiểu được Nó.

4 Đã có…Tối hôm qua, hay ngày hôm qua, con gái nhỏ của tôi, Sa-ra, nó thật là đáng yêu. Mẹ cháu và tôi nhìn vào tờ giấy nhỏ của nó; nó đã ghi xuống những điều ghi chú của tôi. Cháu đã ghi lại mọi thứ thật đúng, Ê-sai và Ma-thi-ơ và nhiều chỗ khác. Và ngay cuối của trang—trang giấy, cháu đã ghi “Và—và sự chết… Mồ mả không còn chiến thắng nào nữa trong đó, và cái nọc của

sự chết bị lấy ra." Cháu mới gần bảy tuổi. Và rồi thay vì cháu nói "Khải Huyền," thì cháu lại nói, "Sách về những cuộc cách mạng." Ồ, điều đó chứng tỏ các cháu đã quan tâm cố gắng hiểu điều gì đó, dù sao đi nữa, phải không? Tôi nghĩ con gái nhỏ của Anh Collin, cháu đang ngồi ở phía sau đó, và chúng đã viết ("Cách mạng"?), "Ngày của những sự cách mạng," Anh Neville nói. Anh đang đồng ý với nó. Tôi nghĩ chúng ta hết thảy phải làm điều đó.

5 Ồ, chúng ta thật sự đang có một thời giờ thật tuyệt vời. Chà, Chúa đang ban phước. Sáng hôm nay tôi đã đi vào để nghiên cứu, trong phòng, ngay sau khi tôi đã đưa bọn trẻ đến trường, và mới vừa đến cách đây một lát; thật sự có một thời gian tuyệt vời. Tối hôm qua cũng vậy, đã nghiên cứu đến khuya.

6 Và khoảng hai giờ rưỡi sáng một số người từ phía bắc xuống, họ khiến chúng tôi…khiến tôi thức dậy để cầu nguyện cho một bé gái sắp chết. Và tôi tin chắc rằng Chúa sẽ cho nó khỏe mạnh. Họ vừa đến, trải qua mọi con đường từ Bedford, Indiana, để xin cầu nguyện cho một bé gái lúc đó. Hai người đàn ông đã dự buổi nhóm tối hôm qua và lái xe trở về trên đó, rồi quay xuống trở lại, rồi chạy suốt con đường trở lại lần nữa. Có lẽ lái xe suốt đêm. Và vì vậy, thật tốt khi biết rằng mọi người có sự tự tin đó và tin Đức Chúa Trời.

7 Ồ, thật là một ngày trọng đại mà chúng ta đang sống. Và chúng ta đang mong đợi bây giờ, về những thời đại hội thánh này, để thật sự hiểu càng nhiều hơn nữa.

8 Bây giờ chúng ta cố gắng bắt đầu sớm một chút mỗi đêm, để chúng ta ra về sớm. Anh chị em thích điều đó hơn không? Và điều đó để cho những người mà phải đi làm, trở về nhà để họ có thể đi làm. Tối hôm qua chúng ta ra về khoảng chín giờ năm, mười phút, hoặc ít nhất thì tôi cũng đã xong. Và vì vậy chúng ta thật vui mừng vì có những mục sư truyền đạo đến thăm viếng ở với chúng ta tối hôm nay. Và tôi—tôi…Anh Junior Jackson, Anh Carpenter, và anh em của chúng ta đến từ nhà thờ đó, cùng nhiều người khác trên bục giảng ở đây và ngoài kia trong buổi nhóm.

9 Và hôm nay tôi đã được cho biết rằng một người bạn rất yêu quý của tôi đã từng ở cùng với tôi trong những cánh đồng truyền

giáo, Anh và Chị Andrew ở tận Trung Quốc, đã có mặt trong buổi nhóm tối hôm qua. Thật là một thì giờ thật tuyệt vời mà chúng tôi đã có với nhau tại Jamaica năm ngoái này. Chúng tôi đã có một thì giờ tuyệt vời, tôi đã đến nhà của họ. Và chao ôi, nếu… Tôi tự hỏi Anh và Chị Andrew có mặt ở đây tối hôm nay trong—trong buổi nhóm không? Tòa nhà này không được xây dựng thật đúng cách, vì vậy…Vâng, đang ngồi ở phía sau kia. Tôi tự hỏi anh chị có thể đứng lên tại chỗ được không, Anh và Chị Andrew, chỉ một lát thôi. Xin Chúa ban phước trên anh chị. Chúng tôi thật vui được gặp anh chị, Anh và Chị Andrew. Tôi đã viếng thăm họ trong năm qua khi tôi qua đó.

10 Bây giờ, không nói về điều đó khi có mặt họ (Tôi định nói nhiều hơn, nhưng tôi sẽ không nói bây giờ), nhưng họ là những người tôi gọi là những nhà truyền giáo thực thụ. Nếu họ đến vào tối mai, chúng ta để cho họ nói chuyện ở đây ngay trước khi chúng ta bắt đầu. Tôi muốn anh chị em nghe ý nghĩa thật sự của những cánh đồng truyền giáo là gì, khi họ đã ở nơi xa xôi trong cánh đồng truyền giáo đến nỗi họ chẳng có thứ gì để…Ồ, họ thì… Tôi nghĩ từ năm này sang năm khác họ đã ở đó, và họ chưa bao giờ nhìn thấy một chiếc xe hơi hay một chiếc xe lửa, hoặc bất cứ thứ gì khác, trong nhiều năm. Và cách mà Chị sẽ phải làm bánh mì của họ từ…Chị ấy đã đánh bột thể nào. Và…Vậy thì, đó là một nhà truyền giáo đích thực. Anh Andrew có cây kim và sợi chỉ và anh ấy là một bác sĩ, anh đã may lại tất cả những vết rách khi chúng bị rách. Và tôi nghĩ khi đứa trẻ…những đứa trẻ ra đời, Chị Andrew chắc chắn là bà đỡ và Anh Andrew là bác sĩ. Chúng được sinh ra nhờ tay họ.

11 Và rồi khi những nhà truyền giáo…từ Anh quốc, những nhà Truyền giáo Ngũ Tuần của Anh quốc, nói rằng họ đã "quá già không thể trở lại cánh đồng," (Tôi sẽ nói với anh chị em biết họ là những truyền giáo cỡ nào, họ không chọn chiếc ghế êm ái và ngồi xuống) họ đã quay trở lại nơi của chính họ, trở lại Jamaica và ra đó đang truyền giáo bây giờ. Anh Fred Sothmann và tôi ở đây đã có đặc ân được đến nhà của họ và thăm họ, và thật là một thời gian đáng yêu mà họ đã tỏ cho chúng tôi thấy; thật—thật êm dịu như là những Cơ-đốc nhân. Và tôi nói với anh chị em,

tôi không nói điều này để…Tôi thà tặng cho họ một nụ hoa hồng nhỏ còn hơn là tặng cho họ một vòng hoa sau khi họ qua đời. Tôi nói với anh chị em, họ là những Cơ-đốc nhân thật sự. Và tôi đã nói với vợ tôi rằng Chị Andrew là một trong những người nữ Cơ-đốc dịu dàng nhất, xinh đẹp nhất mà một người có thể gặp. Chị thực sự là…tính cách của chị cũng đã được hun đúc thành Đấng Christ; và Anh Andrew cũng vậy. Vì vậy, tôi chắc rằng tất cả anh chị em đã thấy họ vừa đứng lên, tôi muốn tất cả hội thánh này bắt tay với họ và nghe họ nói trước khi họ rời đi.

12 Bây giờ, ngày mai, ý Chúa, ồ, chúng ta…tối mai chúng ta sẽ bắt đầu với thời đại hội thánh thứ hai này. Tối nay chúng ta sẽ khởi sự với thời đại hội thánh đầu tiên. Tôi tin chắc Chúa có một phước lành dành sẵn cho chúng ta.

13 Và nên nhớ, như tôi đã nói trước đây, đôi khi về những điều này chúng ta có thể bất đồng trong chừng mực như—như hệ thống thần học có liên quan. Và hầu hết các ngày tháng của tôi, tôi đã lấy những từ những sử gia đáng tin cậy mà thật sự không quan tâm đến bên nào, họ chỉ viết ra những sự kiện, bất kể nó là gì đi nữa, những gì các hội thánh đã làm. Và tôi…Dĩ nhiên, về phần Thiêng liêng của việc thông giải, tôi cố gắng tự đặt mình vào đó, cách tốt nhất mà tôi biết thế nào. Và đôi lúc tôi nói hơi gay gắt hoặc hấp tấp như thế, tôi không có ý nói như vậy. Mọi người mà biết tôi, biết điều đó, rằng tôi không muốn nói như vậy. Tôi chỉ muốn…Để tạo nên một điểm nhấn, anh em…Giống như việc đóng đinh vào một cái bảng, nếu anh em chỉ gắn nó lên đó, nó sẽ không giữ vật gì lại được. Anh chị em phải đóng nó xuống rồi bẻ gập đầu đinh lại, để khiến cho nó giữ lại được. Và đó là những gì tôi đang cố gắng làm. Vì vậy không phải tôi cố gắng tạo nên sự bất đồng, bởi vì tôi giảng cho tất cả các giáo phái và vân vân, vì vậy nó không…điều đó.

14 Tôi luôn nói, giống như việc đóng dấu gia súc. Tôi nhớ những năm trước một ngày nọ tôi đang ngồi thì họ đã…đã thực hiện cuộc vây bắt gia súc, đưa gia súc trở vào trong rừng, và tôi đã giúp để lùa gia súc lên đến chỗ, mà người ta gọi là hàng rào nơi hiệp hội Hereford thả gia súc gặm cỏ tại—tại Thung lũng Sông Troublesome. Và tôi đang ngồi đó để chân gác trên yên ngựa,

nhìn người bảo vệ rừng khi anh ta quan sát gia súc đi qua hàng rào.

15 Bây giờ, anh em phải có…đó là khi anh em quản lý tài sản chính phủ, anh em phải có khả năng trồng được một tấn cỏ khô trước khi thả một con bò vào đồng cỏ. Và mỗi trại nuôi sản xuất thật nhiều cỏ khô, cho nhiều gia súc, thì họ mới có thể có được chúng.

16 Bấy giờ, chúng đang đi ngang qua đó với nhiều loại nhãn hiệu ở trên chúng. Một số trong chúng có nhãn "Bar X." Ông Grimes ở ngay bên cạnh chúng tôi ở đó có nhãn "Diamond T," một chữ T ở phía sau chữ diamond. Có nhãn "Lazy K," ngay ở trên đầu gia súc của Troublesome River. Của chúng tôi là "Turkey Track." Ngay phía dưới chúng tôi là "Tripod." Và có nhiều loại nhãn hiệu đi qua cái cổng đó.

17 Và tôi để ý người bảo vệ rừng không hề quan tâm nhiều đến những nhãn hiệu đó, anh ấy không hề nhìn chúng. Đôi khi chúng ở trên sườn trái của con bò, nên anh ấy không thể nhìn thấy nhãn hiệu. Vì vậy không—không phải anh ấy đang xem những nhãn hiệu. Nhưng một điều chắn chắn anh ta quan tâm, rằng không có con bò nào đi qua đó trừ phi nó có một cái thẻ huyết ở trên tai của nó. Nó phải là một loài thuần chủng Hereford nếu không nó không thể được đi vào trong rừng đó. Nhãn hiệu không có gì quan trọng, nhưng thẻ huyết thì có. Và tôi nghĩ đó là điều sẽ xảy ra lúc phán xét. Không phải nhãn hiệu gì chúng ta đang mang, nhưng Ngài sẽ nhìn vào thẻ Huyết, "Khi Ta thấy Huyết, Ta sẽ vượt qua ngươi."

Này, tôi vừa đặt nhầm chỗ một chút, phải không, Gene? Có tiếng dội lại. Được rồi…Do có sự chuyển đổi giữa hai thứ, đúng không? Được rồi. Cảm ơn Anh Gene. Được rồi.

18 Bây giờ chúng ta sẽ cố gắng để lại được ra về sớm tối hôm nay, để chúng ta có thể trở lại tối mai và đề cập những thời đại này. Và tôi nói với anh chị em, thật khó khăn cho tôi để giữ lại những điều tuyệt vời nằm dọc bên lề đường; chỉ cố gắng lấy ra hết chúng trong một đêm. Anh chị em biết, đó là bản tính của tôi, nhưng chúng ta cứ phải hạn chế bớt một ít trong mỗi đêm.

19 Bây giờ, ngay trước khi chúng ta mở Sách vĩ đại ra, không biết chúng ta có thể đứng lên trong giây lát để...Thay đổi tư thế của mình được không...khi chúng ta đứng lên, những người mà có thể. Và chúng ta hãy cúi đầu bây giờ, nghiêm trang, để dâng lời cầu nguyện:

20 Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, chúng con một lần nữa đến gần Ngôi Thánh vĩ đại của Ngài, đến không một chút dao động đức tin, bởi vì chúng con đang đến bởi vì chúng con đã được trả giá để đến. Chúng con không thể nói rằng chúng con đến trong danh nghĩa của một giáo hội nào đó hay một giáo phái, hay trong danh nghĩa của hội thánh này, hay trong danh riêng của chúng con, bởi vì chúng con không tin chắc về điều đó, liệu chúng con có được Đức Chúa Trời nghe hay không. Nhưng Chúa Jêsus đã phán với chúng con, "Các ngươi nhân Danh Ta cầu xin Cha điều gì, Ta sẽ làm điều đó cho," thế thì chúng con biết rằng khi chúng con đến trong Danh Chúa Jêsus, Ngài sẽ nghe chúng con, Cha ôi.

21 Chúng con thật vui mừng khi chúng con đọc về những người đã tử vì đạo trong những ngày đã qua, cách họ đã ấn chứng lời chứng của mình bằng máu của họ, thế thì, Cha ôi, điều này khiến cho chúng con cảm thấy chúng con đang làm quá ít trong thời đại này. Và con cầu xin Ngài, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ tha thứ cho sự thờ ơ của—của—của chúng con, trong tình trạng hiện tại, về công việc Ngài. Và chúng con cầu xin Ngài xức dầu làm tươi mới lại chúng con khi chúng con đọc Lời Ngài, và thấy sự đau khổ đã được đưa đến trong những ngày qua để tạo nên tiêu chuẩn cho Hội thánh lớn lao được cứu chuộc này của Đức Chúa Trời hằng sống.

22 Con cầu xin Ngài, lạy Cha Thiên Thượng, phán qua chúng con tối hôm nay bởi vì chúng con không biết điều gì để nói; chúng con chỉ đang chờ đợi và chúng con đang cầu xin lời cầu nguyện này ở đây bởi vì chúng con đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời trong Hội thánh của Ngài, và chúng con cầu xin Đức Thánh Linh ở trên dân sự này sẽ hiệp nhất những quyền năng của Nó lại với nhau trong tối nay và gieo Phúc Âm vào mỗi tấm lòng, điều đó sẽ ban cho chúng con một chỗ đứng mới và một hy

vọng mới cho thời đại hầu đến. Xin nhậm lời, Chúa ôi, vì chúng con thấy cây vả đang đâm chồi và Y-sơ-ra-ên đang trở thành một quốc gia, và ngày của Dân Ngoại đang giảm dần và sắp hết, và chúng con đang đợi sự hiện đến của Đấng Cứu Chuộc vĩ đại, là Chúa Jêsus Christ của chúng con.

23 Lạy Chúa, xin bước đi ở giữa chúng con. Như đã nói tối hôm nay, "Ngài bước đi chính giữa những chân đèn," thế thì xin bước đi giữa chúng con tối hôm nay, Chúa ôi. Và cảnh cáo những tấm lòng của chúng con về sự dữ đang ở phía trước, và cho chúng con hiểu được Lời Ngài, vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men. Mời ngồi.

24 Bây giờ, như tôi đã nói mỗi ngày, tôi cố gắng viết xuống giấy nhiều nhất như có thể được, về những thời gian, nơi chốn, và vân vân, bởi vì đó là sự kiện có tính lịch sử mà chúng ta đang đề cập. Đó là lịch sử, và bây giờ chúng ta cũng đang đi tiếp, mô phỏng nó theo thời gian.

25 Bây giờ, sáng Chúa nhật và chiều Chúa nhật…hoặc tối Chúa nhật, thì đúng hơn, chúng ta đã có một thời giờ thật vinh hiển. Tôi chắc rằng chúng ta đã thấy như vậy. Chính tôi đã nhận thấy điều đó. Và của Khải Huyền…

26 Bây giờ, chúng ta đang nghiên cứu điều gì? Sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ. Và chúng ta đã tìm thấy điều gì mà Đức Chúa Trời đã tỏ ra sự khải thị và Ngài là ai? Điều đầu tiên chúng ta tìm thấy, trong tất cả sự khải thị, mà Đức Chúa Trời đã cho biết Ngài là ai. Rằng, Chúa Jêsus không phải là ngôi thứ ba trong ba ngôi, Ngài là ba ngôi trọn vẹn. Ngài vừa là Cha, Con, và Thánh Linh. Và đó là sự mặc khải. Bốn lần nói đến trong cùng một chương, rằng Ngài là Đức Chúa Trời Toàn Năng; Ngài là Đấng hiện có, đã có, và còn đến; là Rễ và Chồi của Đa-vít.

27 Bây giờ chúng ta nhận ra, thế thì, trong những điều này chúng ta sẽ cố gắng làm sáng tỏ toàn bộ vấn đề, bởi vì tôi không biết khi nào chúng ta sẽ nghe lại Nó, có lẽ là không bao giờ, cho đến khi thời gian không còn nữa và biến dần vào trong cõi Đời đời. Và bây giờ, như tôi nói, có lẽ có nhiều anh em, những giáo sư có bằng cấp giỏi hơn để nói về điều này hơn tôi, và có lẽ có thể

giải nghĩa tốt hơn điều đó, nhưng Đức Chúa Trời đã đặt nó trên lòng tôi để làm điều đó và do đó tôi sẽ là một kẻ giả hình nếu tôi không nói đúng chính xác những gì tôi nghĩ là đúng. Hiểu không? Vì vậy, tôi—tôi luôn muốn làm rõ ràng trước mặt Chúa, vào mọi lúc, rằng "Tôi không lẩn tránh," như Phao-lô đã nói, "để cảnh cáo anh chị em ngày và đêm, bằng nước mắt, hầu cho hội thánh được đứng vững vậy." Nếu có ai bị hư mất, máu của họ không ở trên tay tôi, bởi vì tôi muốn được sạch máu tất cả mọi người vào lúc đó. Cho nên nếu anh chị em không đồng ý, ồ, đó là, cứ ở trong con đường quen thuộc tốt lành của mình đi, điều đó sẽ tốt thôi. Vậy thì, nhưng, có lẽ Chúa muốn bày tỏ điều gì đó để giúp hết thảy chúng ta, với nhau.

28 Bây giờ, điều đầu tiên, chúng ta thấy Ngài đã bày tỏ chính mình Ngài. Vậy thì chúng ta hiểu được Ngài là ai.

29 Bây giờ, tiếp đến, như tôi đã trích dẫn về sự rảy nước, và làm báp-têm trong danh của "Cha, Con, Thánh Linh" là thứ báp-têm của Công giáo chứ không phải của Tin Lành hay là một phép báp-têm trong Tân Ước, tôi hy vọng tôi đã làm cho rõ điều đó. Và tôi đã yêu cầu bất cứ ai sẽ chỉ ra chỗ nào trong Kinh Thánh cho thấy người nào đó đã từng chịu phép báp-têm trong thời Kinh Thánh hay cho đến Hội đồng Lao-đi-xê trước khi họ đã hình thành giáo hội Công giáo, chỗ mà ai đó đã từng được làm báp-têm trong danh của "Cha, Con, Thánh Linh," xin làm ơn đến chỉ cho tôi thấy. Và tôi sẽ buộc trên lưng tôi, "tiên tri giả," và đi khắp đường phố. Vậy thì, tôi chỉ làm điều đó…không phải để làm khó, nhưng chỉ để tỏ cho anh chị em thấy rằng đó là Lẽ Thật. Hiểu không?

30 Vậy thì, Kinh Thánh bày tỏ về Ngài ở đây, rằng Ngài là Đức Chúa Trời Toàn Năng, trở nên xác thịt ở giữa chúng ta. Hiểu không? Không phải là Cha, Con, và Thánh Linh; không phải là ba vị thần, hay là một Đức Chúa Trời được chẻ ra ba nơi. Đó là một Đức Chúa Trời làm việc trong ba chức vụ: cương vị làm Cha, cương vị làm Con, và Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời đã hạ mình từ vườn Ê-đen, cố mở ra một con đường của Ngài để trở lại với lòng người, để sống và có những con trai và con gái của Đức Chúa Trời lại ở với Ngài. Đó là Đức Chúa Trời ở trên chúng ta, Đức Chúa Trời ở với chúng ta, Đức Chúa Trời ở trong chúng

ta. Đó là sự khác biệt. Hiểu không?

31 Và bây giờ những điều đó, và Kinh Thánh bày tỏ điều đó và đã nói một cách cặn kẽ điều đó trong chương 1 của Khải Huyền; mà là Sách duy nhất trong Kinh Thánh, trong Tân Ước, toàn bộ kinh điển Tân Ước, là Sách duy nhất mà Chúa Jêsus đóng ấn của Ngài lên nó. Và Ngài đã phán, trong phân đoạn đầu tiên của Nó, "Phước cho kẻ đọc cùng kẻ nghe." Và cuối sách, Ngài phán, "Nếu ai bớt điều gì ra khỏi Nó, hay thêm điều gì vào Nó, thì người ấy sẽ bị cất lấy, phần của họ, ra khỏi Sách Sự Sống." Vì vậy đó là sự rủa sả bất cứ ai lấy bớt đi điều gì, đây là sự Khải thị trọn vẹn của Chúa Jêsus Christ. Cho nên nếu chúng ta chia Ngài làm ba, anh chị em biết điều gì sẽ xảy ra. Thấy đó, tên của anh chị em bị gỡ bỏ.

32 Và không có ai, không có người Tin Lành nào, không có hội thánh đầu tiên nào đã từng tin vào ba vị thần. Đó là vấn đề lớn tại Giáo hội nghị Nicene, và cả hai bên đều có các nhánh; ra theo cách *này*, như để nói. Những *người theo thuyết ba ngôi*, những người ba ngôi mà tin vào ba ngôi, cuối cùng được định hình trong giáo hội Công giáo, họ tiếp tục hoàn thiện giáo lý ba ngôi, tạo nên Đức Chúa Trời gồm "ba" người. Và có một nhóm tin rằng Đức Chúa Trời là "một," và họ tiếp tục đi theo hướng khác tạo thành nhóm người trở thành *người theo thuyết nhất thể*. Cả hai đều sai trật. Đức Chúa Trời không thể…

33 Chúa Jêsus không thể là cha của chính Ngài, và cũng không thể Chúa Jêsus có một cha và Ngài là…đó sẽ là ba vị thần. Điều đó—điều đó không thể nào ăn khớp với nhau được. Bởi vì nếu Ngài có một người cha, và người cha đó là một người khác ngoài Ngài, thì Ngài có…và Đức Thánh Linh là một người khác nữa, thì Ngài là đứa con bất hợp pháp. Kinh Thánh nói rằng Đức Thánh Linh là Cha của Ngài. Và nếu chúng ta có Đức Thánh Linh, thì đó không phải là Đức Thánh Linh, đó là Cha ở trong chúng ta trong danh nghĩa của Đức Thánh Linh, đang sử dụng chức vụ này ở trong chúng ta, bởi vì đã có từng ở trong con người được gọi là Thần, và trở lại và Ngài ở trong chúng ta trong giờ này, cũng là Giê-hô-va Đức Chúa Trời đó. Hiểu không?

34 Không có chuyện ba vị thần. Ba vị thần là chuyện của người

ngoại giáo và ngoại đạo, và điều đó đã bị khuất phục rồi. Và nếu anh chị em cứ tham dự suốt cả tuần và không có thành kiến, nhưng theo dõi, nắm bắt nó, theo như lịch sử. Lấy cùng những điều lịch sử như tôi làm hay bất cứ ai, bất cứ lịch sử nào. Cứ để cho biết nó, rằng tất cả lịch sử đều đồng ý như nhau. Những sử gia không có gì phải đối lập nhau, họ chỉ quan tâm đến những sự kiện liên quan, những điều đã xảy ra. Và xem xét chính xác như cách sự việc đã bò vào qua thời Luther và đến qua Wesley, và rồi đã phơi bày ra trong những ngày cuối cùng, phép báp-têm trong danh của "Cha, Con, và Thánh Linh." Chỉ xem thấy nơi nó bước vào giáo hội Công giáo, trong những Thời kỳ Hắc ám, đến thời Luther, rồi đến Wesley, nhưng giữa Wesley và Lao-đi-xê (lúc cuối cùng) sự việc được phơi bày ra. Đúng vậy. Vậy thì, và đây là tất cả lịch sử, và không chỉ là lịch sử, nhưng đó là Kinh Thánh.

35 Và bây giờ, tối hôm nay, chúng ta đang tiếp cận với Bảy Thời đại Hội thánh mà là bảy hội thánh ở Tiểu Á vào lúc Sách được viết ra. Những hội thánh này vào lúc đó chắc chắn phải mang những đặc tính của những thời đại hội thánh hầu đến, bởi vì rằng…Có nhiều hơn những hội thánh hơn thế, hội thánh Cô-lô-se và nhiều hội thánh khác nữa lúc đó, nhưng Đức Chúa Trời đã chọn ra những hội thánh này bởi vì những đặc điểm của chúng.

36 Vậy thì, chúng ta thấy rằng Ngài đứng giữa bảy chân đèn bằng vàng, tay Ngài cầm bảy ngôi sao. Và bảy ngôi sao đó, Ngài phán, trong câu thứ 20 của chương 1, rằng "Chúng là bảy thiên sứ của bảy hội thánh."

37 Vậy thì, trong Kinh Thánh người ta không hiểu sách Khải Huyền này. Bởi vì, có ích gì cho họ xem và chờ đợi nếu họ biết rằng phải có hàng ngàn năm nữa trước khi Chúa Jêsus đến? Nó đã không được ban cho họ.

38 Và tôi nói điều này, với anh chị em những người ở đây, với anh chị em là người Công giáo, với anh chị em Luther, với anh chị em Giám Lý, và vân vân, nó đã không được ban cho Martin Luther, Sự Sáng mà tỏ ra trong Lời ngày hôm nay. Cũng không được ban cho John Wesley. John Wesley đã giảng sự nên thánh mà Luther đã bỏ qua. Và Sự Sáng đến khi chúng ta cần Sự Sáng. Đức Chúa Trời phán Điều đó, và Điều đó không được mở ra cho

chúng ta bởi vì Nó bị che giấu khỏi mắt chúng ta cho đến ngày Đức Chúa Trời có thể bày tỏ Nó. Tôi tự hỏi điều gì sẽ xảy ra sau khi chúng ta rời đi? Vâng, tôi tin chắc rằng còn rất, rất nhiều điều mà chúng ta không biết gì về nó. Đúng vậy. Có Bảy cái Ấn, nếu chúng ta chỉ lấy toàn bộ Sách Khải Huyền, mà được niêm phong phía sau của Sách. Thậm chí nó không…được viết trong Sách. Và những Ấn sẽ được mở ra trong suốt thời đại hội thánh này, và bảy điều mầu nhiệm cuối cùng của Đức Chúa Trời sẽ được biết-…được bày tỏ. Ồ, tôi muốn cứ tiếp tục giữ nó suốt mùa đông và xuyên suốt Nó. Vâng, thưa quý vị! Bảy Thời đại Hội thánh.

39 Như Đa-ni-ên nghe bảy tiếng sấm, và bị cấm đoán; và Giăng nghe những tiếng nói, và Sách này được niêm ấn, và mặt sau của sách được niêm bởi Bảy cái Ấn; nhưng trong những ngày các Ấn này được mở ra, "Sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được trọn." Nói cách khác, Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho Hội thánh của Ngài; không phải trong ba người, nhưng như một Thân vị. "Sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được tỏ ra," và khi điều đó được tỏ ra hoàn toàn, thì bảy sự mầu nhiệm sẽ mở ra cho Hội thánh; bởi vì, trong đó, Hội thánh sẽ sống dưới sự soi dẫn của Đức Thánh Linh, Ngài vận hành trong và ngoài để tỏ ra những dấu hiệu của Ngài đang sống động và ở giữa chúng ta, sống giữa chúng ta, và chúng ta đang thờ phượng Đấng Christ hằng sống mà ở giữa chúng ta.

40 Đừng bao giờ tìm kiếm những hội thánh lớn hay những điều gì to tát. Khi chúng ta đến thời đại Ngũ Tuần này, anh chị em chắc chắn sẽ thấy họ đã thất bại từ đâu. Chính hội thánh *Lao-đi-xê* có nghĩa là "giàu có, không cần chi hết," và lõa lồ, khốn khổ, mù lòa, khốn khổ, mà không hay biết điều đó. Hiểu không? Họ cần ra khỏi việc chạy theo tiền bạc, và nhà cửa, và mọi thứ khác.

41 Khi mà, Hội thánh luôn là những—những phần tử ở bên ngoài của thế gian. Và họ đây này: bị mọi người ghét bỏ, đuổi ra, trong những ngõ hẻm, bất cứ nơi nào họ có thể sống. Hãy đọc Hê-bơ-rơ 11, và lấy sáu hay tám câu cuối của nó, cách mà "họ đã lang thang trong các sa mạc thể nào, và—và mặc da chiên và da dê, và bị thiếu thốn mọi đường, và bệnh tật, và bị ngược đãi." Những người ấy ở đó, lời chứng của chúng ta sẽ có giá trị gì so

với lời chứng của họ trong ngày Phán xét? Đấy, những con người trong thời đó.

42 Bây giờ, trong thời đại hội thánh này…Chúng ta có bảy hội thánh, bây giờ tôi muốn đưa nó ra. Tôi nghĩ anh chị em có thể thấy nó từ chỗ này, có lẽ nếu một số anh chị em có thể thấy, tôi nghi ngờ điều đó rất nhiều, nhưng tôi sẽ cố gắng để vẽ lên nó, (tôi biết anh chị em ngồi dưới này, không thể thấy), làm cho nó thành Bảy Thời đại Hội thánh. Tôi sẽ cầm nó trên tay tôi để anh chị em sẽ hiểu.

43 Nó bắt đầu, Hội thánh bắt đầu ở Lễ Ngũ Tuần. Ai có thể chối bỏ điều đó không? Không, thưa quý vị! Hội thánh bắt đầu vào Lễ Ngũ Tuần với một Ơn phước Ngũ Tuần, và được bổ nhiệm bởi Chúa Jêsus Christ để tiếp tục cho đến ngày cuối cùng với cùng một Sứ điệp và cùng một phước lành hành động trong chúng ta. Mạng lệnh cuối cùng của Ngài cho Hội thánh của Ngài, Mác 16, "Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành, những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này." Vậy thì, tại đâu? "Cho khắp thế gian." Cho ai? "Mọi người." Da đen, da nâu, da vàng, da trắng, bất kỳ giống dân nào, hãy giảng Tin lành cho mọi người. "Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này." Bây giờ, tối nay chúng ta đang tập trung về điều đó, cứ bắt đầu cắt trong tối nay, mỗi đêm cắt ra một miếng to hơn của Nó cho đến khi chúng ta đi xuống tới thời đại hội thánh của chính chúng ta. Vậy thì, chúng ta nhận thấy rằng đó là mạng lệnh của Ngài.

44 Bây giờ, thời đại hội thánh đầu tiên là hội thánh Ê-phê-sô. Thời đại hội thánh thứ hai là Si-miệc-nơ. Thời đại hội thánh thứ ba là Bẹt-găm. Thời đại hội thánh thứ tư là Thi-a-ti-rơ. Thời đại hội thánh thứ năm là Sạt-đe. Và thời đại hội thánh thứ sáu là Phi-la-đen-phi. Và thời đại hội thánh thứ bảy là Lao-đi-xê.

45 Bây giờ, thời đại hội thánh đầu tiên bắt đầu khoảng năm 53 SC, khi Phao-lô thành lập hội thánh tại—tại Ê-phê-sô. Trên hành trình truyền giáo của ông, ông đã thành lập hội thánh tại—tại Ê-phê-sô, hội thánh Ê-phê-sô, và đã làm mục sư ở đó cho đến lúc ông bị chém đầu vào năm 66, ông đã làm mục sư tại hội thánh Ê-phê-sô khoảng hai mươi hai năm. Sau khi ông qua đời thì chúng ta được biết rằng Thánh Phao-lô…hay Thánh Giăng thiêng liêng

đã trở thành mục sư của hội thánh và đã tiếp tục phát triển nó cho đến thời đại này, và thời đại hội thánh đó kéo dài cho đến năm 170.

46 Rồi sau Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô, từ năm 53 sc cho đến năm 170 sc, thì bắt đầu Thời đại Hội thánh Si-miệc-nơ kéo dài từ năm 170 sc đến năm 312 sc. Rồi đến Thời đại Hội thánh Bẹt-găm, và Thời đại Hội thánh Bẹt-găm bắt đầu năm 312 và kéo dài đến 606 sc. Rồi đến Thời đại Hội thánh Thi-a-ti-rơ, và thời đại hội thánh Thi-a-ti-rơ bắt đầu năm 606 đến năm 1520, những Thời kỳ Hắc ám. Và rồi Thời đại Hội thánh Sạt-đe bắt đầu năm 1520 và kéo dài đến năm 1750, thời đại Lutheran. Rồi từ năm 1750, thời đại tiếp đến là Phi-la-đen-phi, thời đại Wesley; thời đại đó bắt đầu vào năm 1750 và kéo dài cho đến năm 1906. Và vào năm 1906 Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê hình thành, và tôi không biết khi nào nó sẽ kết thúc, nhưng tôi tiên đoán nó sẽ chấm dứt vào năm 1977. Tôi tiên đoán, không phải Chúa đã nói với tôi, tôi tiên đoán điều đó theo khải tượng đã được bày tỏ cho tôi vài năm trước đây, mà, năm trong các khải tượng đó đã (từ trong bảy) đã xảy ra rồi.

47 Khoảng…Bao nhiêu người trong hội thánh, còn nhớ khải tượng đó? Chắc chắn. Đã nói rằng, làm thế nào mà ngay cả Kennedy sẽ được đắc cử trong lần bầu cử vừa rồi này. Cách mà phụ nữ được phép bầu cử. Làm thế nào mà Roosevelt đưa thế giới đi đến chiến tranh. Làm thế nào mà Mussolini sẽ đi đến Ê-thi-ô-pi, cuộc xâm lăng đầu tiên của ông, và sẽ chiếm được nước đó; điều đó có thể là sự chấm dứt, ông ta sẽ chết sau đó. Làm thế nào những chủ nghĩa lớn sẽ dấy lên và tất cả đều kết thúc trong chủ nghĩa Cộng sản; chủ nghĩa Hít-le, và Mussolini, và Co-…chủ nghĩa Phát-xít, và vân vân, tất cả đều kết thúc trong chủ nghĩa Cộng sản. Và mười một năm trước khi nó xảy ra, đã nói rằng "Chúng ta sẽ đi đến chiến tranh với người Đức, và người Đức sẽ được được củng cố phía sau bức tường bê tông," Tuyến Maginot. Nó đã xảy ra đúng như vậy. Rồi nói, sau đó, sẽ đến chỗ mà…xảy ra rằng khoa học sẽ tiến bộ rất nhiều đến nỗi họ có thể phát minh ra xe hơi, những chiếc xe hơi sẽ trở nên giống như "quả trứng" mọi lúc. Và khải tượng đó đã được nói ra ngay tại đây nơi Hội

thánh của Đấng Christ đang tọa lạc bây giờ, tại một nhà Mes-… nhà trẻ mồ côi cũ. Charlie Kern, có lẽ đang ở trong tòa nhà này tối hôm nay, đã sống tại đó lúc bấy giờ. Một buổi sáng Chúa nhật khoảng bảy giờ sự việc đã xảy ra. Và có tiếng Phán rằng, "Rồi sẽ xảy đến việc người ta phát minh ra xe hơi không cần tay lái, nó được điều khiển bởi những thiết bị năng lượng nào đó." Bây giờ người ta đã có nó. Bây giờ người ta đã có nó, bằng năng lượng từ tính, ra-đa kiểm soát. Thậm chí người ta không cần…chỉ thiết lập trên ra-đa của bạn nơi bạn muốn đi đến, nó sẽ đưa bạn đến đó, không cần phải lái.

48 Vậy thì, và đã nói trong đó, "Vào thời điểm đó, có một người phụ nữ quan trọng đứng lên ở Hoa Kỳ." Và bà ta ăn mặc trang trọng và đẹp đẽ, nhưng trong lòng độc ác. Và tôi đã có một cái ngoặc đơn về khải tượng đó, thậm chí tờ giấy màu vàng, nói, "có lẽ là giáo hội Công giáo." Và phụ nữ được phép bầu cử sẽ giúp chọn người sai trật cho quốc gia này. Và đó là điều họ đã làm. Một cách chính xác. Vậy thì, đã nói, "Đó sẽ là sự bắt đầu."

49 Bây giờ điều khác nữa đã được nói, rằng…Rồi lập tức sau đó, tôi thấy quốc gia này trở nên giống như một đống lửa cháy âm ỉ, chỉ bị nổ ra từng mảnh. Vậy thì, nếu những điều đó đã xảy ra, thì điều khác nữa cũng sẽ xảy ra. Chúng ta ở…Đó là lý do tôi có mặt ở đây tối hôm nay cố gắng để mang đến điều này và đặt để nó cho dân sự này tại Jeffersonville, bởi vì tôi đang sửa soạn bước vào những cánh đồng truyền giáo chẳng bao lâu nữa, và không biết lúc nào tôi có thể được gọi đi hay được cất đi. Tôi—tôi…chúng ta không biết điều đó. Và tôi muốn chắc chắn rằng tôi…để cho hội thánh biết thời giờ họ đang sống, bởi vì Đức Chúa Trời Toàn Năng sẽ bắt tôi chịu trách nhiệm về điều đó.

50 Bây giờ—bây giờ, mỗi một trong những hội thánh này, theo lời Kinh Thánh ở đó, đã có một thiên sứ. Và thiên sứ là một…Bao nhiêu người biết *thiên sứ* có nghĩa là gì? Đó là "sứ giả," một sứ giả. Và có—có *bảy thiên sứ* cho bảy hội thánh, có nghĩa là "bảy sứ giả." Vậy thì, và họ là những ngôi sao ở trong tay Ngài. Và trong tay Ngài mười—mười hai…bảy ngôi sao này phản chiếu Ánh sáng của sự Hiện diện Ngài trong ngày của đêm mà chúng ta đang sống. Như những ngôi sao phản chiếu ánh sáng mặt trời

đến cho trái đất, tạo nên sự sáng để chúng ta có thể bước đi, và đi đây đó vào ban đêm.

51 Bây giờ chúng ta nhận ra, rằng trong suốt thời gian này, mỗi một thiên sứ đó đã có một vị trí và nơi chốn. Và, thưa các anh em, tối nay chúng ta không đề cập đến điều đó, bởi vì chúng ta biết rằng thiên sứ này của hội thánh đầu tiên, nhưng đó sẽ là điều mầu nhiệm và vinh hiển để tìm thấy và đưa ra từ lịch sử, trước anh em, những thiên sứ của những hội thánh khác này. Thiên sứ của Hội thánh đầu tiên là Thánh Phao-lô, ông là người sáng lập ra nó, sứ giả của Đức Chúa Trời. Thiên sứ của hội thánh Ê-phê-sô là Thánh Phao-lô. Hội thánh…Vậy thì, lý do tôi…

52 Bây giờ, những điều khác này anh em có thể không đồng ý, nhưng tôi đã ngồi từ ngày này sang ngày khác dưới sự thần cảm cho đến khi tôi cảm nhận Đức Thánh Linh đập vào tôi và xức dầu tôi về điều này. Đó là lý do tôi biết. Và hãy xem xét những người này mà đã được chọn, nếu anh em là một sử gia, họ…Chính những người mà tôi ghi ra ở đây, và biết nhờ sự mặc khải rằng họ là những thiên sứ cho hội thánh, họ có cùng chức vụ mà những người này đã làm lúc ban đầu. Và chức vụ đó không thể thay đổi, nó phải giữ đúng theo cung cách của lễ ngũ tuần từ đầu đến cuối.

53 Bây giờ, những sử gia đang ngồi đây sẽ không đồng ý với tôi về con người này; nhưng về hội thánh Si-miệc-nơ, Irenaeus là người mà tôi biết là thiên sứ của thời đại đó. Polycarp, nhiều anh chị em sẽ nói rằng đó là Polycarp, đúng hơn, anh em sẽ nói đó là ông. Nhưng Polycarp thiên về tổ chức và với Công giáo, sau này hơn. Nhưng Irenaeus là một người đã nói tiếng lạ, và có quyền phép của Đức Chúa Trời, và những dấu lạ theo sau ông. Ông là thiên sứ Sự sáng của Đức Chúa Trời, ông là người phản chiếu Ánh sáng sau khi Polycarp bị đóng đinh hoặc là bị giết chết, bị ám sát, thế thì Irenaeus là một học trò của ông, còn Polycarp là học trò của Thánh Phao-lô…hay Thánh Giăng. Và rồi Irenaeus đã thay thế vị trí của ông ấy, và ông đã mang đến Sự sáng.

54 Và thiên sứ của Sự sáng của—của Bẹt-găm là đại Thánh đồ Martin. Tôi không tin có người nào vĩ đại hơn đã từng sống trên đất, ngoài Chúa Jêsus, hơn Thánh Martin. Quyền năng? Kẻ ám sát đến với ông để chặt đầu ông (ông tin vào những dấu kỳ và

phép lạ, và Ơn phước Ngũ Tuần), và khi họ đến, họ định ám sát ông, ông đã cởi áo choàng của mình và chìa cổ ra cho họ. Và khi kẻ ám sát rút gươm để chém đầu ông, quyền năng của Đức Chúa Trời đã đánh bật kẻ đó ra phía sau ông, và anh ta đã bò bằng đầu gối van xin ông…?…A-men. Ông là thiên sứ của hội thánh.

55 Những điều khác. Hãy xem thể nào ông…Một trong những người anh em của ông đã bị treo cổ, ông đang trên đường cố gắng tìm người đó, xem điều gì đã xảy ra. Và khi ông đến đó, họ đã treo cổ người ấy. Người đó đang nằm dài, chết, và mắt bị lồi ra khỏi đầu. Ông đi đến với người đó và quỳ xuống và nằm ngang qua xác anh ta một tiếng đồng hồ, cầu nguyện với Đức Chúa Trời. Và quyền năng của Đức Chúa Trời đã đến trên con người đó và anh ta đã sống lại, nắm tay ông và đi với ông ngay tại đó. Đó là lịch sử, giống như George Washington, Abraham Lincoln, hoặc hơn thế nữa. Đó là lịch sử.

56 Vâng, thưa quý vị! Thánh Martin là thiên sứ của hội thánh Bẹt-găm, mà, là hội thánh kết hôn để rồi dẫn mình đến chỗ trở vào Công giáo sau đó.

57 Thiên sứ của—của hội thánh Thi-a-ti-rơ là Columba.

58 Thiên sứ của Hội thánh Sạt-đe, hội thánh chết…Từ ngữ *Sạt-đe* có nghĩa là "chết." Xuất hiện với một cái tên, không phải là Danh Ngài, "Nhưng một danh ngươi có tiếng là sống, nhưng mà là chết." Hãy xem họ đã thực hiện phép báp-têm đó như thế nào trong thời đó. Đấy, ra từ đó. Thiên sứ của hội thánh Sạt-đe là Martin Luther, nhà cải chánh đầu tiên.

59 Thiên sứ của hội thánh Phi-la-đen-phi là John Wesley, sứ giả.

60 Và thiên sứ của—của hội thánh Lao-đi-xê thì chưa được biết đến. Nó sẽ được biết vào một ngày nào đó, nhưng có lẽ người ấy…ở trên đất. "Ai có tai…" [Băng trống—Bt.]…biết đây là thời đại mà chúng ta đang sống. Đức Chúa Trời sẽ phán xét điều đó.

61 Bây giờ, để ý nào, và chúng ta sẽ đến với lời Kinh Thánh, quay lại với thời đại hội thánh đầu tiên. Bây giờ tôi muốn…Tôi có một vài điều đã được viết ra ở đây, mà tôi muốn anh chị em hãy lắng nghe kỹ.

62 Hội thánh đầu tiên, hội thánh Ê-phê-sô, những công việc của hội thánh, điều mà Đức Chúa Trời phán xét, là các công việc không có tình yêu thương. Phần thưởng của họ là Cây Sự Sống.

63 Hội thánh Si-miệc-nơ là hội thánh chịu bắt bớ, trải qua những sự khổ nạn. Phần thưởng là mão triều thiên của Sự Sống.

64 Hội thánh thứ ba, Bẹt-găm, thời đại của tà giáo, Sa-tan lừa dối, và lập nên thể chế giáo hoàng cai trị, kết hôn giữa giáo hội và nhà nước. Phần thưởng là ma-na đương giấu kín và hòn sỏi trắng.

65 Hội thánh Thi-a-ti-rơ là hội thánh có giáo hoàng thống trị, Thời kỳ Hắc ám. Phần thưởng là quyền lực và sự cai trị các nước, và Sao Mai. Đó là số ít người mà vượt qua được.

66 Hội thánh Sạt-đe là thời đại cải cách, những nhà truyền giáo vĩ đại…hay không phải là nhà truyền giáo, nhưng là những người ẩn danh, họ có tên của chính mình. Và phần thưởng là áo trắng, và được ghi tên trong Sách Sự Sống (là những người phải đến trong sự phán xét). Chúng ta đã có ngày nọ, Sách Sự Sống; anh chị em chịu phán xét từ Sách Sự Sống. Các Thánh đồ được chuyển dời và mang đi không phải trải qua điều đó, họ không cần phải đi đến điều đó.

67 Thời đại Hội thánh Phi-la-đen-phi là thời đại tình yêu thương anh em, thời đại truyền giáo vĩ đại và thời đại truyền giáo lớn lao, cánh cửa rộng mở. Và phần thưởng là một—một cột trụ. Bày tỏ các danh của Đức Chúa Trời được tỏ ra trong suốt—trong suốt thời đại này, khi nó đã kết thúc khoảng năm 1906. Được rồi.

68 Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê là hội thánh hâm hẩm, giàu có, gia tăng của cải, không cần chi nữa; nhưng khốn khó, nghèo ngặt, đui mù, và khổ sở, và lõa lồ. Và phần thưởng là được ngồi trên ngôi với Chúa, dành cho những người chiến thắng thời đại đó.

69 Tối hôm nay, bây giờ để phân tích, để tỏ cho anh em thấy một ít về buổi nhóm tối nay, chúng ta sẽ lấy chương thứ 2, thời đại hội thánh đầu tiên. Bây giờ chúng ta…

Ngài đã bày tỏ và chúng ta biết Ngài là ai, Ngài là Đức Chúa Trời!

70 Bây giờ, thời đại hội thánh bắt đầu như tôi đã nói, khoảng năm 53, đến năm 170. Và (a) thành Ê-phê-sô, một trong ba thành phố lớn của Châu Á; thường được gọi là thành phố thứ ba của niềm tin Cơ-đốc (thứ nhất là Giê-ru-sa-lem; thứ nhì, An-ti-ốt; và thứ ba, Ê-phê-sô)…(c) một thành phố thương mại lớn và buôn bán…(e) chính quyền thuộc về người La-mã…(f) ngôn ngữ là tiếng Hy Lạp. Các sử gia tin rằng Giăng, Ma-ri, Phi-e-rơ, Anh-rê, và Phi-líp đều được chôn cất ở đó. Và Ê-phê-sô nổi tiếng vì vẻ đẹp của nó.

71 Cơ-đốc giáo ở Ê-phê-sô là nơi người Do Thái sinh sống, tại Ê-phê-sô. Và nó được lập nên khoảng năm 53 hoặc 55 SC. Cơ-đốc giáo được lập ra bởi Thánh Phao-lô. Sau đó, Thánh Phao-lô đã ở tại Ê-phê-sô ba năm. Sự giảng dạy của Phao-lô có ảnh hưởng lớn lao trên những tín hữu tại Ê-phê-sô. Tiếp đến, Ti-mô-thê là giám mục đầu tiên của hội thánh Ê-phê-sô. Phao-lô viết thư cho hội thánh Ê-phê-sô. Trong thời của Phao-lô nó là một hội thánh lớn.

72 Ê-phê-sô có nghĩa là…chính cái tên *Ê-phê-sô* có nghĩa là "để cho đi, buông thả, tái phạm." Đức Chúa Trời gọi là, "Hội thánh sa ngã." Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời công nhận các công việc ban đầu của họ, sự khó nhọc họ, sự kiên nhẫn của họ. Đức Chúa Trời quở trách đời sống họ, bỏ lòng kính mến ban đầu, vì sự sa ngã, và không còn mang Ánh Sáng nữa. Ê-phê-sô không phải là hội thánh bị lừa dối, nó tự sai trật bởi không tiếp tục ở trong tình yêu trọn vẹn.

73 Tóm tắt về Ê-phê-sô: Những bông trái, không có tình yêu thương, dẫn đến sự bội đạo. Những lời hứa: Lạc viên được hứa cho kẻ nào thắng, cho các thánh đồ của Ê-phê-sô trong thời đại hội thánh, được ban cho Cây Sự Sống.

74 Đây là điều tuyệt vời. Cây Sự Sống được nhắc đến ba lần trong Sáng thế ký, ba lần trong Khải Huyền. Lần đầu tiên nó được nhắc đến trong—trong Sáng thế ký, là tại vườn Ê-đen, và Đấng Christ là Cây. Ba lần nó được nhắc đến trong Khải Huyền, là Đấng Christ trong Lạc viên. Ồ, thật là phong phú. Chúa ban phước.

75 Bây giờ chúng ta bắt đầu chương thứ 1 của Ê-phê-sô…hay câu 1 của chương thứ 2, hội thánh Ê-phê-sô:

Hãy viết cho thiên sứ của hội thánh tại *Ê-phê-sô rằng;*
Này là lời phán của Đấng cầm bảy ngôi sao trong tay hữu,
đấng bước đi *chính giữa bảy chân đèn bằng vàng;*

76 Giăng là sứ—sứ giả vào thời đó. Đang đi giữa bảy chân đèn bằng vàng là Chúa Jêsus Christ, Đức Chúa Trời Toàn Năng. Ngài đang làm gì? Ngài đã không nói Ngài đang đi trong *một* chân đèn, Ngài đang đi giữa tất cả chúng. Điều đó nói lên điều gì? Rằng Ngài là Đức Chúa Trời hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và trong mọi thời đại hội thánh đối với mọi kẻ tin. Ngài đến với…với Đức Thánh Linh trong mọi thời đại và cho mọi người; hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

77 "Cầm trong tay hữu Ngài." *Tay hữu* có nghĩa là "uy quyền và quyền phép" của Ngài. Cầm trong tay hữu Ngài (ở dưới, được điều khiển) bảy sứ giả của bảy thời đại hội thánh. Ồ, tôi thích điều đó. Thấy Ngài đang bước đi qua những thời đại hội thánh này, Đấng Christ, để tỏ chính Ngài cho dân sự Ngài qua những Thời đại Tối tăm này, qua mọi thời đại; trong khi hội thánh trở nên hình thức và lôi kéo, và một số đi theo đường này, một số đi theo lối kia, nhưng có một số ít người trong hội thánh vẫn cứ tiếp tục giữ, Đấng Christ đã cùng làm việc với họ, xác chứng Lời Ngài; hướng dẫn Nó đúng qua đó.

78 Thật là dễ dàng để thấy rằng chúng ta có những điều chúng ta đang có hôm nay như thế nào, khi anh em bắt đầu nghiên cứu điều này. Bây giờ, ở đây lúc bắt đầu…Tôi tin rằng tất cả anh chị em có thể thấy mức cao này. [Anh Branham minh họa trên bảng đen—Bt.] Đây là một thời đại hội thánh, đó là Ngũ tuần. Thời đại hội thánh thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu, thứ bảy. Vậy thì nếu anh chị em để ý điều này thật kỹ, Hội thánh bắt đầu vào Lễ Ngũ tuần. Bao nhiêu người tin điều đó? Anh chị em thấy điều gì xảy ra vào ngày Lễ Ngũ tuần? Thế thì anh chị em quan sát hội thánh khi nó tiếp tục. Nó chỉ bắt đầu mờ hơn một chút, mờ dần, mờ dần; một chút, rồi biến mất như *thế* khi Hội thánh chân thật đi ra.

79 Bây giờ, Đấng Christ…không phải vấn đề Hội thánh nhỏ thế nào, "Nơi nào có đôi ba người nhóm nhau lại nhân Danh Ta, Ta sẽ ở giữa họ." Khi họ nhóm nhau lại trong điều gì? Trong danh

Giám Lý à? Danh Báp-tít à? Danh Ngũ Tuần à? Danh Chúa Jêsus! Nơi nào có đôi ba người nhóm nhau lại, cho dù ít ỏi thế nào. Và họ sẽ là một con số rất nhỏ trong ngày cuối cùng cho đến khi, Ngài đã phán, Ngài sẽ phải đến mau chóng và rút ngắn công việc kẻo không còn có xác thịt nào được cứu cho sự Cất lên. "Nơi nào có đôi ba người nhóm nhau lại nhơn Danh Ta!"

80 Bây giờ, loạt đầu tiên, các sứ đồ. Bây giờ, chúng ta thấy đây là lúc khởi đầu, Lễ Ngũ tuần. Ngài đang đi chung quanh, cũng chính Đức Chúa Trời vĩ đại đó, cùng những dấu lạ lớn lao đã xảy ra trải qua những thời đại này bởi vì Ngài đã bước đi ở giữa mỗi thời đại. Phước cho điều gì? Dân sự của Ngài nhóm lại trong Danh Ngài.

81 Tôi muốn anh chị em xem điều này khi chúng ta đi qua hội thánh này. Hội thánh *này* mang Danh Chúa Jêsus. Hội thánh *này* mang Danh Chúa Jêsus. Hội thánh *này* mang Danh Chúa Jêsus. Và hội thánh *này* đã đánh mất Nó. Hội thánh *này* xuất hiện, thời đại Luther, với "ngươi có tiếng là sống, nhưng mà là chết." Và kéo dài cho đến cuối thời đại *này*; và giữa thời đại này và thời đại *này* có một cánh cửa mở ra để mang Danh đó trở lại với hội thánh lần nữa. Bây giờ hãy xem và thấy đó là Lẽ thật không, sau khi chúng ta đọc nó ở đây trong lời Kinh Thánh. Ở đó giữa các—các thời đại.

82 Bây giờ, tối mai tôi sẽ cố gắng treo cái bảng này lên đây để tất cả chúng ta có thể nhìn thấy nó. Và chiều mai có thể tôi sẽ xuống và vẽ ra cho…một vài trong sơ—sơ đồ mà tôi muốn giảng cho anh chị em. Và nếu ai trong anh chị em có sách lịch sử, hãy đem nó theo. Hoặc viết những ghi chú của mình và đi xuống thư viện hoặc nơi nào đó và lấy sách lịch sử, và đọc nó và xem thử điều này đúng không.

83 Bây giờ câu thứ 1. Ngài đang làm gì? Ngài chào mừng họ.

> *Hãy viết cho—cho thiên sứ của hội thánh Ê-phê-sô…* (cho Giăng) *rằng; Này là lời phán của đấng* cầm *bảy ngôi sao trong tay hữu, đấng đi chính giữa bảy chân đèn bằng vàng*; (đó là lời chào mừng)

84 Bây giờ câu thứ 2 và câu thứ 3, Ngài khen họ:

Ta biết công việc ngươi, và những *sự khó nhọc ngươi, và sự nhịn nhục ngươi,...Ta biết cách* mà *ngươi* có thể *không dung được kẻ ác: và lại biết ngươi đã thử những kẻ tự xưng là sứ đồ, mà không phải là sứ đồ, và ngươi đã rõ rằng chúng nó là những kẻ giả dối:*

85 Thấy đó, sự bội đạo đã bắt đầu xuất hiện, trong thời đại đầu tiên này rồi. Đã bắt đầu ngay ở đó rồi; bởi vì kẻ được chọn và Hội thánh thật cần phải giữ lời giáo huấn của Kinh Thánh, và giữ những Lời mà Chúa Jêsus đã phán dạy trong lời chứng của Ngài, họ đã bắt đầu vứt bỏ rồi. Điều gì đó bắt đầu xảy ra, và đã có những giáo sư giả dấy lên, những người dạy dỗ sai trật, trái với Kinh Thánh, đang cố gắng thêm hay bớt điều gì đó.

86 Đó là lý do Ngài đã ban sự mặc khải này cho hội thánh và nói rằng, "Hễ ai lấy bớt hay thêm vào điều gì, thì phần của kẻ đó sẽ bị cất đi khỏi Sách Sự Sống." Đó là, hư mất, thưa anh em! Đừng làm điều gì sai với Lời Đức Chúa Trời! Cho dù Nó làm tổn thương ai hay Nó làm điều gì đau đớn, cứ nói Nó dù sao đi nữa. Đúng theo cách mà Nó được chép ở đó, đó là cách. Chúng ta không cần bất cứ điều gì khác vĩ đại, chúng ta không cần linh mục hay người nào giải nghĩa Nó cho chúng ta, Thánh Linh Đức Chúa Trời là Đấng thông giải. Ngài ban sự thông giải.

87 Vậy thì, nếu anh em để ý, xây bỏ khỏi những tội ác và tìm thấy những tiên tri giả, sau khi những kẻ đó bị chứng minh là giả, có hình thức tin kính. Hãy xem cách mà giáo hội bắt đầu trở nên hình thức như thế nào trong thời đó? Họ bắt đầu hầu như khinh bỉ những người chịu sự cảm động của Đức Thánh Linh, bắt đầu đem những người đó ra làm trò cười cho họ.

88 Ồ, chẳng phải Chúa Jêsus đã nói, "Phước cho những kẻ chịu bắt bớ vì cớ sự công bình"? Ngài chưa bao giờ bảo hãy bắt đầu trở nên hình thức. Ngài phán, "Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì người ta cũng từng bắt bớ các đấng tiên tri trước các ngươi như vậy." Ngài phán dạy điều đó, trong các phước lành, trong Ma-thi-ơ 5, "Phước cho các ngươi!" Ồ, người ta chế nhạo anh em vì anh em yêu mến Chúa Jêsus, là một phước lành khi bị họ nói điều đó. Họ chỉ...Khi họ rủa sả anh chị em, tức là họ đang mang những phước lành của Đức Chúa Trời đến cho anh chị em. Nó

phản tác dụng đối với họ, giống như sự việc đã xảy ra với Ba-la-am lúc đó. Nó—nó phản tác dụng đối với họ. Khi họ cố gắng chế nhạo anh chị em vì anh chị em là Cơ-đốc nhân, ôi, điều đó gây tác dụng ngược lại lên họ, và Đức Chúa Trời ban phước, bởi vì, "Phước cho các ngươi khi các ngươi vì cớ Danh Ta mà chịu bắt bớ." Vì cớ Danh Ngài, "Phước cho các ngươi!"

89 Bây giờ chúng ta nhận thấy rằng họ muốn bắt đầu và biểu hiện bề ngoài tin kính.

90 Bây giờ, tôi có thể dừng lại ở đây và nói đôi điều, tin rằng tôi sẽ làm được. Anh chị em có để ý rằng mỗi cuộc phục hưng… Bây giờ, các anh em mục sư truyền đạo, anh em hãy kiểm tra lại điều này. Mỗi cuộc phục hưng đều sản sinh ra một cặp song sinh, như Gia-cốp và Rê-bê-ca đã sinh ra cặp song sinh: Ê-sau và Gia-cốp. Tôi muốn nói Y-sác thay vì…Y-sác và Rê-bê-ca, thay vì Gia-cốp. Y-sác và Rê-bê-ca đã sinh ra một cặp song sinh. Cha của họ là thánh, mẹ của họ là thánh, nhưng họ sanh được hai con trai: Ê-sau và Gia-cốp.

91 Bây giờ, cả hai người đều sùng đạo. Nhưng Ê-sau, khi đến với công việc và việc làm, như là một người tuân thủ luật pháp tốt, có lẽ ông là một cậu con trai tốt hơn, mọi mặt, so với Gia-cốp. Anh em biết điều đó không? Gia-cốp là một cậu bé lúc nào cũng quanh quẩn bên mẹ. Nhưng Ê-sau đi ra và làm việc, đi ra và săn thú rừng cho người cha già đã làng mắt là một tiên tri, ông đã cố gắng chăm sóc cha mình. Nhưng Gia-cốp trong trí chỉ có một điều, ông muốn quyền trưởng nam đó! Ông không quan tâm phải quanh quẩn bên mẹ bao lâu hoặc bất cứ điều gì ông phải làm, điều chính yếu trong cuộc đời của ông là quyền trưởng nam! Còn Ê-sau thì xem thường nó.

92 Vậy thì anh chị em không nhìn thấy con người thiên nhiên—con người xác thịt sao? Khi một cuộc phục hưng xảy đến, luôn có hai hạng người xuất hiện trong mỗi cuộc phục hưng. Một người xác thịt đến, và anh ta bước lên bàn thờ và nói rằng, "Vâng, thưa ông, tôi tiếp nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa của mình." Rồi anh ta đi ra, và điều gì xảy ra nơi anh? Điều đầu tiên anh em biết, anh ta sẽ cuộn mình vào trong giáo hội hình thức, nguội lạnh nào đó, bởi vì anh ta nghĩ, "Ồ, nếu tôi gia nhập vào giáo hội, tôi sẽ trở nên

tốt giống như người kế bên. Tôi không chỉ tốt giống như ông *A gì đó* sao? Có điều gì khác biệt khi tôi là thuộc viên của giáo hội và xưng tội?" Ồ, nó là thật nhiều điều khác biệt. Anh em phải được sinh lại. Anh em phải có quyền trưởng nam.

93 Và Gia-cốp không quan tâm đến việc bị người ta cười mình như thế nào. Ông muốn có quyền trưởng nam đó, và ông không cần quan tâm đến việc ông phải có được nó bằng cách nào.

94 Bây giờ, nhiều người không muốn có quyền thừa kế bởi vì họ nghĩ điều đó là nhỏ nhặt không ai biết đến. Họ không muốn quỳ xuống tại bàn thờ để kêu cầu, hay kiêng ăn một vài bữa, và—và điều gì khác. Họ—họ—họ—họ không muốn làm điều đó. Rất nhiều người nữ…rất nhiều, anh em biết, trang-…trang điểm, họ nghĩ nếu họ khóc lóc chúng có thể bị trôi hết, phải trang điểm lại. Ồ, họ…thật là…Và tôi không muốn nói đến điều báng bổ đó, tôi hy vọng nó không có vẻ cách đó, nhưng đó là sự thật. Họ chỉ không muốn có Nó. Họ không muốn sự Sanh Mới, bởi vì sự Sanh Mới hầu như lộn xộn. Nó cũng giống như bất cứ sự sinh nở nào khác. Bất cứ sự sinh nở nào cũng là sự lộn xộn, tôi không quan tâm điều đó xảy ra tại đâu. Nếu nó ở trong chuồng lợn hay trong nhà kho, hoặc trong căn phòng bệnh viện được trang trí, màu hồng, thì nó cũng là tình trạng lộn xộn.

95 Và sự Sanh Mới cũng là tình trạng lộn xộn! A-men. Nó khiến cho anh em phải làm những điều mà anh em đã không nghĩ rằng mình sẽ làm; đứng trên một góc phố và đánh chiếc trống cơm, hoặc hát lên, "Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Halêlugia! Ngợi khen Đức Chúa Trời! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!" Ồ, anh chị em sẽ hành động giống như một người điên. Đó là những gì đã làm đối với các sứ đồ, đó là những gì đã làm với trinh nữ Ma-ri, bà đã hành động giống như say rượu. Bà là một mớ lộn xộn trong xã hội, nhưng hãy nhận lấy sự lộn xộn đó cho đời sống để thoát ra. A-men!

96 Trừ khi có điều gì đó chết đi và mục nát, thì sự sống không thể nào xuất hiện. Trừ khi con người phải chết đi và mục nát với những tư tưởng của chính mình, thì Đấng Christ không thể đi vào lòng của người đó. Khi anh chị em cố gắng nghĩ điều gì đó cho chính mình, "Bây giờ, nếu tôi đi lên bàn thờ và nói, 'Vâng,

Chúa ôi, con là—con là một người tốt, con sẽ tiếp nhận Ngài. Con sẽ dâng phần mười. Con sẽ làm điều này,'" anh chị em phải chết đi và chịu mục nát ở ngay đó với những tư tưởng của mình. Hãy để Đức Thánh Linh cai trị và chỉ làm bất cứ điều gì Ngài muốn anh chị em làm. Hãy chịu bị lộn xộn vì điều đó. Điều này nghe có vẻ khủng khiếp, không báng bổ, nhưng đó là Lẽ thật. Đó là cách duy nhất mà tôi biết để làm cho anh chị em hiểu Nó.

97 Điều gì lộn xộn hơn nhóm người Do Thái đáng kính trong thời đó, hơn những người đi ra ngoài với cái miệng lắp bắp? Anh chị em có biết miệng lắp bắp là gì không? Ư, ư, ư, ư, ư, ư...?...Những thứ tiếng khác, và hành động như những người say rượu. [Anh Branham minh họa một người say rượu hành động thế nào.—Bt.] Ư, ư, ư, ư, ư. Đó chính xác là những điều mà họ đang làm. Họ trông thật là lộn xộn!

98 Và người ấy hỏi, "Có phải những người này bị say rượu mới không?"

Nhưng sau khi một người nhận ra chính mình, ông đã nói, "Các ngươi hãy biết rõ điều này, và lắng tai nghe lời ta, những người này chẳng phải say như các ngươi tưởng đâu." Nhưng ông đến với lời Kinh Thánh, "*Đây* là *điều đó* mà đấng tiên tri Giô-ên đã nói tiên tri rằng, 'Và sẽ ứng nghiệm trong những ngày sau rốt,' Đức Chúa Trời phán, 'Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt.'"

99 Đó là cách mà Hội thánh đầu tiên đã được sinh ra. Bao nhiêu người tin rằng Đức Chúa Trời là vô hạn? Thế thì Ngài không thể thay đổi. Và nếu đó là ý tưởng của Ngài về một Hội thánh lúc ban đầu, thì đó là loại Hội thánh Ngài sẽ có lúc chung kết. Ngài không thể thay đổi. Vậy làm sao anh chị em định thay thế bằng việc bắt tay, hay rảy nước, hay—hay là điều gì khác đã không xảy ra ngay tại đó? Mỗi một sứ đồ đã quay lại ngay với điều đó.

100 Sau khi họ làm tất cả những điều này...Đức Thánh Linh đã giáng trên họ, Phi-e-rơ đã nói, "Người ta có thể từ chối nước về phép báp-têm, cho những kẻ đã nhận lấy Đức Thánh Linh cũng như chúng ta lúc ban đầu chăng?" Và ông đã truyền lệnh cho họ làm báp-têm nhân Danh Đức Chúa Jêsus. Đúng vậy.

101 Phao-lô đi đến và thấy người ta đang la lớn, có một thì giờ

quan trọng, nhóm người theo phái Báp-tít đang tôn vinh Đức Chúa Trời, và ông nói, trong Công vụ 19, ông hỏi, "Từ khi anh em tin đã nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?"

Họ đáp, "Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào."

Hỏi, "Anh em đã chịu báp-têm như thế nào?"

Họ đáp, "Chúng tôi đã chịu báp-têm bởi cùng một người đã làm báp-têm cho Chúa Jêsus, Giăng Báp-tít."

102 Ông nói, "À, điều đó sẽ không còn hiệu quả nữa." Hiểu không? Phi-e-rơ đã ấn chứng điều đó vào Ngày Lễ Ngũ tuần. Ông đã có chìa khóa. Hiểu không?

Nói, "Điều đó không còn hiệu quả nữa, anh em phải chịu báp-têm lại." Vì vậy ông đã làm báp-têm lại cho họ, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Đặt tay trên họ, và họ nhận được cùng một kết quả như họ đã nhận vào lúc ban đầu. Đức Thánh Linh đã giáng trên họ, họ bắt đầu nói tiếng lạ và nói tiên tri.

103 Vậy thì, đó là Hội thánh xuyên suốt thời đại. Bây giờ, nó đã bắt đầu tại đây ngay lúc ban đầu.

"Ta biết sự kiên nhẫn ngươi. Ngươi đang chịu nhịn nhục kinh khủng, Ta biết điều đó…Bây giờ nên nhớ, Ta là Đấng đi giữa những chân đèn. Ta biết sự nhịn nhục ngươi, và công việc của ngươi, và sự khó nhọc ngươi, và sự kính mến của ngươi, và vân vân. Ta biết tất cả những gì ngươi đã làm. Và Ta biết rằng ngươi đã thử những kẻ tự xưng là 'tiên tri, sứ đồ,' và nhận ra chúng là những kẻ nói dối." Ồ, đó là sự khá lừa bịp, phải không? Tôi không chịu trách nhiệm về điều đó, Ngài chịu. Ngài bảo họ là những kẻ nói dối.

104 Nhưng Kinh Thánh chép, "Hãy thử một người. Nếu trong vòng anh em có ai là người thuộc linh hay là một tiên tri, hoặc nói người ấy là, Ta là Chúa sẽ tỏ chính Mình ra cùng người. Ta sẽ phán với người trong những sự hiện thấy, và trong những giấc chiêm bao. Và nếu những điều người đó nói ứng nghiệm, thì hãy nghe người; đừng e ngại người, đấy, bởi vì Ta ở cùng người đó. Nhưng nếu nó không ứng nghiệm, thì đừng nghe người, người đó không có Lời Ta." Đấy, nếu đúng là Lời Ngài, thì nó sẽ xảy ra.

105 Bây giờ, họ nhận thấy những kẻ này không thực hiện theo đúng Kinh Thánh. Đấy, họ đang cố gắng làm điều gì khác. (Tôi muốn anh chị em hãy suy nghĩ kỹ trong giờ này, chúng ta đến với điều quý giá đó chỉ trong vài phút.) Vậy thì, rồi Ngài phán, "Ta biết điều ngươi…mà ngươi có sự nhịn nhục, và kiên nhẫn và… với chúng. Ngươi đã thử chúng, và nhận ra rằng chúng không phải là các sứ đồ. Chúng không phải."

106 Bây giờ, như tôi đã nói lúc đầu, trước khi chúng ta bắt đầu lại điều này lần nữa, mỗi cuộc phục hưng đều tạo ra một cặp sinh đôi. Một người là con người thuộc linh; người kia là con người xác thịt theo thế gian, "Tôi đã gia nhập giáo hội, tôi thật là người tốt như bất cứ ai." Và đó là điều mà sự phục hưng đã tạo ra. Đó là sản phẩm, mỗi cuộc phục hưng. Đó là điều Luther đã tạo ra, đó là điều Ireneaus đã tạo ra, đó là điều Thánh Martin đã tạo ra, và đó là điều Columba đã tạo ra, đó là điều Wesley đã tạo ra, và đó là điều Ngũ Tuần đã tạo ra. Thật chính xác.

107 Anh em thấy cách họ đã đi ra gieo giống thế nào không? Xây dựng các nhà thờ của họ, và tiếp tục đi ra, và những nơi to đẹp và (chà, chao ôi!) đứng lên và lặp lại bài Tín điều các Sứ đồ. "Tôi tin Giáo hội Công giáo La-mã Thánh, và sự thông công của thánh đồ." Bất cứ người nào tin vào sự thông công của các thánh đồ là người thông linh. Bất cứ điều gì thông công với người chết đều thuộc về ma quỷ. Điều đó hoàn toàn đúng. Chúng ta chỉ có một đấng trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, đó là Con Người, Chúa Jêsus Christ. Đúng thế. Đó là điều Phi-e-rơ đã nói. Và anh em những người Công giáo thân mến gọi ông là "giáo hoàng đầu tiên, và Phi-e-rơ là vị giáo hoàng đầu tiên đã bước đi với Chúa Jêsus."

108 Và rồi ông đã nói, "Không có đấng trung bảo nào khác giữa Đức Chúa Trời và loài người." Và những điều này, anh em đã có đến chục ngàn người khác ngày hôm nay. Tại sao nó lại thay đổi quá nhiều vậy, nếu giáo hội là không hề sai lầm và không thay đổi? Và tất cả số đông của anh em đều được nói bằng tiếng La-tinh để nó sẽ không thay đổi. Điều gì đã xảy ra? Anh em từng tìm thấy Tín điều các Sứ đồ ở đâu trong Kinh Thánh? Nếu các sứ đồ có bài tín điều nào, thì đó là "Hãy hối cải, mỗi một người trong

anh em phải chịu báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình." Không có bài tín điều nào khác mà tôi đã từng nghe họ biết hay từng đọc thuộc lòng bất cứ điều gì khác.

109 Nhưng khi nó đến với "các giáo hội La-mã Thánh" và tất cả những điều khác này, và "Đức Chúa Trời là Cha Toàn Năng là Đấng gìn giữ trời và đất," điều đó vô lý. Hiểu không? Đúng thế. Điều đó không hề có trong Kinh Thánh. Không có một điều như thế trong Kinh Thánh. Đó là một tín điều mà người ta đã tạo nên. Nhưng nó…tất cả những kinh cầu nguyện và mọi thứ đều được tạo ra.

110 Chúng ta có thể thấy điều đó ngày hôm nay trong giới Tin Lành của chúng ta, khi chúng ta tiếp cận đến đây, cũng đã đi ra ngay với họ. Và như Billy Graham đã nói hôm Chúa nhật, "Người ta phạm nhiều sai lầm đến nỗi họ nghĩ rằng họ đúng trong khi họ sai." Đúng thế. Đó là sự thật. Tôi rất vui mừng rằng tôi…Dĩ nhiên tôi biết Billy Graham đã nhận lãnh Đức Thánh Linh dưới thời George Jefferies ở đó, nhưng một trong những ngày này ông sẽ thoát ra khỏi điều đó. Đức Chúa Trời đang sử dụng ông ở ngay đó bây giờ, bởi vì ông ta có thể làm rung chuyển vương quốc đó mà bất cứ ai khác khó có thể vào được. Nhưng anh em có thể thấy sự giảng dạy của ông, rằng có điều gì đó ở đằng sau điều đó, bởi vì một số trong những người này ở đây bắt tay với những người Báp-tít. Vâng, thưa quý vị!

111 Bây giờ:

> *Này Ta biết công việc ngươi…và sự nhịn nhục ngươi,… cách* mà *ngươi* có thể *không…*

112 Chúng ta hãy xem nào, tôi đã có…

> *Ta biết công việc ngươi, và sự khó nhọc ngươi, và sự nhịn nhục ngươi…Ta biết ngươi* có thể *không dung túng được những kẻ ác: lại biết ngươi đã thử những kẻ tự xưng* rằng *họ là sứ đồ, mà không phải là sứ đồ, và ngươi đã rõ rằng họ là những kẻ nói dối:*

113 Ông biết rằng họ là những kẻ nói dối. Làm sao họ biết điều đó? Họ đã không trích dẫn Lời.

114 Bây giờ, nếu một người nói rằng "Kinh Thánh này chép trong Hê-bơ-rơ 13:8, 'Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,'" người đó nói, "À, thời của những phép lạ đã qua rồi," thì người đó là kẻ nói dối.

115 Nếu Kinh Thánh chép, "Hãy hối cải, và mỗi một người trong anh em phải chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình," và mọi chỗ trong Kinh Thánh cũng nói như vậy, và mọi người đều đã chịu báp-têm trong—trong thời Kinh Thánh đều nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, còn người này truyền cho họ chịu báp-têm, rảy nước, hay là điều gì khác như thế, thì người đó là kẻ nói dối, nhận ra là một tiên tri giả.

116 Tôi hy vọng tôi không làm tổn thương tình cảm, nhưng tôi… Thưa anh em, anh em—anh em không thể xử sự như trẻ con Điều này, đã đến lúc, cởi găng tay và vận dụng Phúc âm. Hiểu không? Đó là Lẽ thật.

117 Bây giờ, hãy cho tôi thấy điều gì khác biệt. Hãy cho tôi thấy ở đâu chép một người đã từng chịu báp-têm bằng cách nào khác hơn là nhân Danh Chúa Jêsus, đấy, ngoại trừ giáo hội Công giáo. Vậy nếu anh chị em chịu phép báp-têm như vậy, anh chị em không ở trong hội thánh Cơ-đốc, anh chị em ở trong giáo hội Công giáo vì anh chị em đã chịu báp-têm đó. Trong tờ *Vị Khách Chúa nhật* của chính họ, sách giáo lý vấn đáp, có hỏi, "Những người Tin Lành sẽ được cứu không?" Đáp, "Nhiều người trong số họ, bởi vì họ cũng chịu phép báp-têm của chúng ta và nhiều điều tương tự." Đáp, "Họ công bố về Kinh Thánh, và Kinh Thánh bảo 'làm báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ,' còn chúng ta thì rút ra điều đó ra rồi đặt thành 'Cha, Con, và Thánh Linh' và họ chịu khuất phục với điều đó." Chắc chắn vậy. Hiểu không? Không một—không phải…Đó không phải là một—đó không phải là một phép báp-têm Cơ-đốc, nó là phép báp-têm Công giáo.

118 Anh em đã nghe tôi hỏi vào một đêm nọ, "Anh em đã từng chịu phép báp-têm *Cơ-đốc* chưa?" Phép báp-têm *Cơ-đốc*, Đấng Christ, "Jêsus Christ," không phải trong danh hiệu nào đó.

119 Bây giờ, câu thứ 3 nào. Được rồi, câu thứ 2 và 3. Bây giờ câu thứ 3:

Và ngươi đã chịu khó, và đã *nhẫn nại, và vì Danh Ta* đã *chịu khó nhọc, và* đã *không mệt nhọc chút nào.*

120 "Vì Danh Ta." Anh chị em có để ý thấy họ đã nhẫn nại không? Chịu khó nhọc vì điều gì? Danh Ngài. Thấy Danh đó đang được giữ trong hội thánh đó không? Bây giờ hãy xem, khi chúng ta trải qua suốt tuần, thì danh đó bị mờ nhạt và biến thành danh khác. Hiểu không? "*Hay nhẫn nại, chịu khó, và vân vân, và vì Danh Ta.*" Ngài…Họ chịu khó nhọc vì Danh Ngài, để giữ Danh của Chúa Jêsus Christ lên trên bất kỳ giáo hội nào, trên bất cứ điều gì khác.

121 Hãy đặt Nó ở vị trí trước tiên, "Mặc dầu," Kinh Thánh chép, "Mặc dầu anh em nói hay làm điều gì, cũng hãy nhân Danh Chúa Jêsus Christ mà làm mọi điều." Đúng vậy không? "Mặc dầu anh em nói hay làm điều gì." Nếu anh em làm lễ kết hôn, kết hôn cho một người; nếu anh em không thể, nếu họ còn do dự không muốn kết hôn, thì đừng có làm lễ kết hôn chút nào. Hiểu không? Nếu anh em không thể tự do nói rằng, "Tôi công bố anh chị là vợ chồng trong Danh Chúa Jêsus Christ," hãy để cho họ đi. Đúng vậy. Nếu anh em muốn làm báp-têm cho họ, hãy làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus.

122 Nếu anh em phải làm điều gì đó mà không thể làm nhân Danh Chúa Jêsus, thì đừng có làm! Ai đó bảo, "Hãy uống một chút rượu." Anh em không thể làm điều đó nhân Danh Chúa Jêsus, hãy đừng uống! Người nào đó nói, "Chơi một ván bài nhỏ." Anh em không thể làm điều đó trong Danh Chúa Jêsus, vậy hãy để mặc nó! Một câu chuyện đùa, tục tĩu, tầm thường tại một bữa tiệc bắc cầu, anh em không thể kể nó ra trong Danh Chúa Jêsus, vậy hãy để mặc nó! Hiểu không? Anh chị em không thể mặc đồ ngắn cũn cỡn trong Danh Chúa Jêsus, vậy hãy đừng mặc! Tôi có thể tiếp tục, nhưng chúng ta…anh em hiểu tôi đang nói về điều gì. Được rồi. Anh chị em không thể làm điều đó. Điều gì anh chị em không thể làm trong Danh Ngài, thì hãy để mặc nó! Bởi vì, Ngài phán, "Mặc dầu các ngươi nói hay làm điều gì, hãy nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà làm mọi điều." Được rồi, nào.

123 Bây giờ chúng ta sẽ…Đó là…Ông đã truyền điều đó cho họ. Bây giờ tôi sẽ nói đến lời than phiền trong chương 4…hay đúng

hơn là, câu thứ 4.

> *Nhưng điều Ta trách ngươi, bởi vì ngươi* đã *bỏ lòng kính mến ban đầu.*

124 Ồ! "Ta có nhiều điều nghịch lại ngươi. Ngươi đã kiên nhẫn, ngươi đã làm vì Danh Ta." Chẳng phải đó là điều tốt lành của đền tạm này ngày nay sao? Vâng, thưa quý vị! "Ngươi được lắm, và ngươi đã nhịn nhục nhiều, và chịu khó nhọc lâu rồi, nhưng vấn đề của nó là…Ngươi đã làm vì Danh Ta. Ta đánh giá cao tất cả điều đó. Ta—Ta khen ngươi vì điều đó, nó được lắm. Và Ta còn thấy ngươi đã thử những người tự xưng là sứ đồ và vân vân, và nhận ra họ là những kẻ nói dối, họ không dựa trên Lời. Ta—Ta đánh giá cao tất cả điều đó. Nhưng có điều Ta nghịch cùng ngươi, và đó là ngươi đã bỏ lòng kính mến ban đầu. Ngươi đã bỏ lòng kính mến mà ngươi đã từng bày tỏ chúng tốt đẹp, điển hình thuở xưa, trong những buổi nhóm đầy dẫy Đức Thánh Linh, và ngươi đang bắt đầu chuyển sang hình thức đó, đến với 'Cha của chúng tôi…'" Vô lý! Hiểu không?

125 Tất cả xã hội này ở đây, và người nào đó phải đi ra với cái áo choàng lớn trên họ (anh em biết, hát trong ban hợp ca, anh em biết), và cắt tỉa tóc của họ và mọi thứ, và trang điểm đầy mặt họ, và họ hát như thể tôi không biết gì.

126 Cách đây không lâu, nếu đó không phải là ở buổi nhóm của Oral Roberts, tôi chắc đã gọi một nhóm kia ra. Tôi đã—tôi đã dự ở hội đồng của Hội Thương Gia và nó được tổ chức…chúng tôi đã không…đêm đó tôi sẽ giảng. Họ không thể tổ chức nhóm tại khách sạn, và họ đưa tôi đến—đến tòa nhà của Oral Roberts. Và khi tôi đang ngồi trong phòng nghiên cứu của Oral, có một nhóm trẻ Ngũ Tuần (ồ, những thanh thiếu niên nam nữ, mười sáu, mười bảy, mười tám tuổi) tất cả đang đứng phía ngoài đó; khoảng ba mươi hay bốn mươi trong chúng đang hát một—một loại nhạc nào đó…nghe như loại nhạc mở đầu như Becky đã nói đến, Tchaikovsky hay là giống như loại nào đó như thế; Tôi không biết, một số trong những bài hát, nhạc cổ điển. Và chúng ở đây, các anh em đang đi lấy tiền dâng trong buổi nhóm, và mỗi trong những đứa trẻ này đi theo và mỗi đứa tay cầm một cái cốc nhỏ, hành động như thể chúng bị mù và tất cả chuyện đùa mà

anh chị em đã từng nghe, giữa con trai và con gái, và nói đủ thứ chuyện. Và những đứa con gái thì trang điểm đủ thứ trên mặt, hầu như, có thể đã vẽ được tòa nhà của Oral. Và chúng như thế, mà tự xưng là "Ngũ Tuần." Chúng đã đánh mất lòng kính mến ban đầu!

127 Tôi chắc chắn đồng ý với David duPlessis, "Đức Chúa Trời không có cháu nội." Không, thưa quý vị! Chúng ta có những đứa cháu Giám Lý. Chúng ta có những cháu Báp-tít. Chúng ta có những cháu là người Ngũ Tuần. Nhưng Đức Chúa Trời thì không có đứa cháu nào cả! Anh chị em là con trai và con gái. Anh chị em không thể dựa vào mẹ hay cha của mình bởi vì họ là quý ông và quý bà tốt, anh chị em phải trả cái giá mà họ đã trả. Anh chị em phải được sinh lại giống như họ. Đức Chúa Trời không có cháu nào cả. Anh chị em là con trai hay con gái; hay, anh em không phải là cháu trai, đó là điều chắc chắn.

128 Đi đến buổi nhóm ở đó, và họ đã...đến với hội Phúc Âm Ngũ Tuần tốt đẹp. Ồ, anh em phải thấy những người nữ họ chạy tán loạn khi họ thấy tôi bước vào; mặc đồ ngắn ngũn, tóc cắt ngắn, và mặc đồ chỉ có một nửa, gần như là người cá, anh chị em biết đấy, mặc đồ thấy da như thế, những người nữ Ngũ Tuần, ăn mặc quá khêu gợi.

129 Anh chị em sẽ phải trả lời cho điều đó, trong Ngày Phán xét. Anh chị em sẽ phạm tội vì sự phạm tội tà dâm, Chúa Jêsus phán, "Hễ ai nhìn người đàn bà mà động tình ham muốn, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm cùng người rồi." Và nếu chị em phô bày chính mình ra cho đàn ông như thế, thì ai là người phạm tội? Chị em hay là người đàn ông? Hãy sống đúng! Hãy tránh xa điều gì có vóc dáng của điều ác! Hiểu không? Vì vậy anh chị em đấy.

130 Anh chị em làm gì? Đánh mất lòng kính mến *ban đầu* của họ. Ồ, anh chị em không thể khiến họ đến trên một góc phố với một cái trống nhỏ để vỗ tay và ngợi khen Đức Chúa Trời. Ô, không! Họ thà hát những loại nhạc cổ điển gì đó cùng với một đống áo choàng dài chung quanh họ. Đấy, họ đã đánh mất lòng kính mến *ban đầu* của họ. Đó là nan đề với hội thánh đầu tiên. Hiểu không?

131 Họ chỉ hành động giống như thế gian. Họ phải ăn mặc giống

như người thế gian, trông giống như thế gian, hành động giống như thế gian. Và họ thích những ngôi sao truyền hình, anh chị em biết, họ thật sự không thể nào kiềm chế được việc xem nó. *Chúng Tôi Yêu Susie* hay ai đó khác, anh chị em biết, họ chỉ phải xem nó. Họ sẽ ở nhà không đi nhóm cầu nguyện và mọi thứ khác để xem nó. Nếu không, họ bảo mục sư của họ nói nhanh cho xong, để họ về nhà kịp giờ chương trình diễn ra để họ có thể về nhà xem nó. Yêu mến thế gian hơn là yêu mến Đức Chúa Trời!

132 Ồ, quá hình thức, họ không thể nói, "A-men!" nữa. Chà, chao ôi, nó có thể làm hỏng lớp trang điểm của họ. Hiểu không? Họ không còn có Nó nữa. Đó là Ngũ Tuần. Không phải là Báp-tít. Họ chưa bao giờ có Nó từ đầu, người—người Trưởng Lão. Tôi đang nói về Ngũ Tuần. Đúng vậy. Tôi biết điều đó thật là kinh khủng, thưa anh em, nhưng chúng ta muốn có sự sinh ra từ điều này; phải có sự chết trước khi anh chị em có thể có sự sanh ra. Hiểu không? Hiểu không? Đó là Lẽ thật. Nhưng thế đấy, anh chị em đã bỏ lòng kính mến ban đầu. Tôi…

133 Nếu Đức Chúa Trời đã chống lại giáo hội *này*, thì Ngài cũng chống lại điều *đó*! "Bởi vì ngươi đã bỏ lòng kính mến ban đầu, nên Ta phải trách ngươi. Ta có điều trách ngươi, đó là lời than phiền của Ta. Các ngươi đã từng có một thời thật tuyệt vời, nhưng các ngươi—các ngươi đã để cho thế gian bắt đầu len lỏi vào, và các ngươi hành động theo hình thức tầm thường. Các ngươi vẫn giữ Danh Ta, và các ngươi vẫn còn làm những điều đúng, và các ngươi nhịn nhục nhiều và vân vân, và các ngươi chịu khó nhọc, các ngươi giống như một con la, các ngươi cứ lao khổ và làm việc."

134 Chao ôi! Chao ôi! Chao ôi! Đấy, các ngươi đã lìa bỏ ân điển và đức tin và quyền năng, để đổi lấy sự lao nhọc và công việc. "Ồ, tôi nói cho anh biết Anh Branham à, tôi—tôi giúp đỡ mọi người đàn bà góa nào tôi có thể giúp." Ồ, đó là điều tốt, tôi khen ngợi anh chị em vì điều đó. Nhưng lòng kính mến ban đầu đó mà anh chị em đã từng có đâu rồi? Ừ-m, ừ-m. Sự vui mừng mà anh chị em đã từng có ở đâu? Như Đa-vít đã từng kêu khóc, "Ôi Chúa, xin phục hồi lại trong tôi sự vui mừng về sự cứu rỗi tôi." Những buổi nhóm cầu nguyện thâu đêm, mà những giọt lệ lăn trên má

của anh chị em ở đâu rồi? Ồ, chao ôi, thậm chí Kinh Thánh trở nên khô khan và mạng nhện đóng đầy trên Nó. Anh chị em đọc những chuyện tình, và những điều mới lạ; và những thứ thậm chí không được phép xuất bản và đáng đem vứt vào một—một thùng rác, và những người Ngũ Tuần chúng ta lại nhặt nó lên và bu vào chúng như đám ruồi bu vào thùng rác. Đúng vậy. Ôi, chao ơi! Điều mà chúng ta cần là: Quay trở lại với lòng kính mến ban đầu! Quay trở về với Ngũ tuần! Ồ, tốt hơn tôi đi ra khỏi vấn đề này. Được rồi. Nhưng, anh chị em đã hiểu, "Bỏ lòng kính mến ban đầu."

135 Bây giờ câu 4, câu 5. Một lời cảnh cáo, câu thứ 5, một lời cảnh cáo: "Hãy nhớ lại và hãy ăn năn đi!" Hiểu không?

> *Vậy hãy nhớ lại ngươi đã sa sút từ đâu,*...(Anh em đã đến từ đâu? Từ lễ ngũ tuần anh em đã sa ngã đến tình trạng hiện tại bây giờ, sự sa ngã)...*và ăn năn, và làm lại những công việc ban đầu* của mình; (trở lại với ngũ tuần một lần nữa)...*bằng chẳng vậy Ta sẽ đến cùng ngươi nhanh chóng, và sẽ cất chân đèn khỏi chỗ* c-ủ-a-n-ó...(Hiểu đó là ai, phải không?)...*chỗ của nó, nếu ngươi không ăn năn.*

136 Nói cách khác, nếu anh em có một mục sư đầy dẫy Đức Chúa Trời, đầy dẫy Đức Thánh Linh, và anh em chỉ tay vào người đó, nói rằng, "Ồ, nếu ông ta nói bất cứ điều gì về việc chúng ta có ban hát mặc áo dài, nếu ông ta nói bất cứ điều gì về việc chúng ta trang điểm, chúng ta sẽ dứt phép thông công ông ấy." Anh chị em đừng lo, Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó trước khi anh chị em có cơ hội để làm. Ông sẽ đi ra và giảng cho đá trên đường phố còn hơn là thỏa hiệp với cái loại đó. Anh chị em có một mục sư nói với anh chị em Lẽ thật, anh chị em nên tôn kính Đức Chúa Trời và cứ ở trong Thánh Linh, và thờ phượng Đức Chúa Trời, nhận thức rằng nếu không như vậy anh chị em sẽ bị hư mất. Hiểu không?

137 Nhưng nhiều người sống ngày nay như thể họ sẽ...đây là điều duy nhất đã có, "sống trên đất này, chỉ thế thôi." Quý vị không nhận thức rằng mình có một linh hồn mà sẽ lìa khỏi nơi này để

đến nơi nào đó. Và quý vị niêm phong nơi đến của mình ngay tại đây, cách mà quý vị sống và cách mà quý vị làm, giữ sự thù hận, và xấu xa, và mọi thứ, rồi chạy đến với giáo hội. Ôi, chao ơi! Phùu! Đáng xấu hổ cho quý vị.

138 Anh chị em mang lấy sự sỉ nhục vì—vì cớ Đấng Christ. Có đúng vậy không? Có phải chúng ta làm điều đó không? Những người bán rượu lậu không làm tổn thương Hội thánh; không phải *thế*. Không phải phường gái điếm đang làm tổn thương Hội thánh. Chính những người xưng là Cơ-đốc nhân đang làm tổn thương Hội thánh. Chúng ta biết người bán rượu lậu là gì và gái điếm là gì. Khi các chị em chúng ta ăn mặc giống như một gái điếm, thì đó là điều khác, *đó* là điều làm tổn hại đến Hội thánh. Khi một người uống rượu giống như kẻ bán rượu, ồ, điều đó làm tổn hại đến Hội thánh. Họ đang xưng là Cơ-đốc nhân mà lại làm điều đó. Người ta nhìn anh chị em mà xưng danh đó…"Phàm kẻ nào kêu cầu Danh Chúa Jêsus Christ thì phải tránh khỏi tội lỗi." Hiểu không? Hãy ra khỏi tình trạng đó.

139 Ôi, chúng ta quá thiếu sót, thưa anh em. Tôi, anh chị em, hết thảy chúng ta, chúng ta—chúng ta đều thiếu sót điều mà Đấng Christ muốn chúng ta có. Và ngay tại đây trong ngày này là lúc quăng hết những tội lỗi dễ vấn vương chúng ta, và kiên nhẫn chạy xong cuộc đua đã bày ra trước mặt chúng ta. Hỡi các thầy giảng, đúng thế, thưa các anh em. Điều đó hoàn toàn đúng.

140 "Hãy nhớ lại và ăn năn đi, bằng chẳng vậy Ta sẽ cất Sự Sáng của ngôi sao khỏi chỗ của nó." Chỗ của nó là gì? Trong Hội thánh. "Nhưng nếu ngươi không ăn năn và quay lại với tình trạng ban đầu, thì Ta sẽ cất mục sư của các ngươi ra khỏi các ngươi lập tức và chuyển ông ra khỏi vị trí của mình; Ta sẽ đặt để người tại một nơi khác mà…mà Ta có thể phản chiếu được Sự Sáng của Ta hầu cho sẽ chiếu sáng." Ừm! Chẳng phải đó là điều nghiêm trọng sao?

141 Đây chính là lúc để cho các hội thánh ăn năn. Đây chính là lúc cho Ngũ Tuần đuổi rất nhiều học giả bảnh bao khỏi bục giảng, và mời thầy giảng điển hình thuở xưa vào đó người mà sẽ nói Lẽ thật cho anh chị em; không phải vỗ về và sử dụng hội thánh để có được bữa ăn, tiền lương cao, và điều gì đó như thế, và tâm

lý học, và vài cuộc đua ngựa, và những bữa ăn tối, cùng mọi thứ khác. Đây là lúc phải quay về với Phúc âm. Tôi không cần quan tâm anh chị em ít ỏi thế nào, "Nơi nào có đôi ba người nhóm nhau lại, thì Ta sẽ—Ta sẽ ở giữa họ."

142 "Hãy ăn năn đi, bằng chẳng vậy Ta sẽ đến cất chân đèn; đem người ấy đến chỗ khác, nơi mà có thể chiếu ra sự sáng của người."

Bây giờ câu thứ 6. Bây giờ đây là điều đã gây ra nan đề cho chúng ta. Vậy thì, trừ khi anh chị em ăn năn, Ngài sẽ đến và di chuyển mục sự đi chỗ khác.

Song ngươi có điều này khá,…

143 Bây giờ, hãy nhớ. Ồ, đừng bỏ qua điều này bây giờ. Điều này sẽ khóa phần còn lại của vấn đề với nhau, từ trên xuống dưới cho đến thời đại này chúng ta…thời đại chúng ta đang sống bây giờ. Mọi người có cảm thấy dễ chịu không, trước tiên? [Hội chúng nói, "A-men!"—Bt.] Anh chị em có vội không? [Hội chúng nói, "Không!"] Được rồi, nào. Được rồi, hãy chịu đựng thêm một chút nữa vậy. [Một anh em trong hội chúng nói, "Ở lại suốt đêm."] Vậy thì…Cảm ơn anh.

Song ngươi có điều này khá, (Họ có điều gì đó, phải không? Vậy thì, họ đã có điều gì vậy?) *là ngươi ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la, mà Ta cũng ghét nữa.*

144 "Ngươi ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la." Ngày hôm nay ngồi nghiên cứu trên đó, tôi đã viết vài điều về vấn đề đó ở đây, tôi muốn anh chị em hãy lắng nghe kỹ bây giờ, nó ở trong vài trang giấy ở đây. Câu thứ 6, khen ngợi và đồng tình; đó là, Đức Chúa Trời và Hội thánh đồng ý với nhau một điều, rằng họ "ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la"; Cây nho thật, Cây nho thật, Hội thánh thật mà đã tồn tại trong Hội thánh Ê-phê-sô này.

145 Bây giờ, nên nhớ, mỗi giáo hội đều có hình thức của nó và mỗi hội thánh đều có tình trạng thuộc linh của nó. Đó là anh em sinh đôi trong mỗi cuộc phục hưng và những đời sống của mỗi hội thánh. Họ đã bắt đầu ngay trong thời đại *này* và kết thúc trong thời đại *này*. Và cuối cùng, những hình thức đã thống lĩnh trong Thời đại Thi-a-ti-rơ, và Luther lại phải kéo nó ra một lần

nữa. Và bây giờ điều đó đang len lỏi vào lại. Anh em có thấy tôn giáo hình thức đó không? Không có sự khác biệt mấy giữa điều đó và đạo Công giáo đâu. Tất cả đều như nhau thôi. Mọi tổ chức đều lầm lạc ngay trong điều đó. Đức Chúa Trời không bao giờ tổ chức Hội thánh của Ngài. Đó chính xác là điều mà con người đang cố làm ở đây. Và anh em xem thử bây giờ có phải như vậy không, chỉ cho anh chị em thấy thật đáng rủa sả thay cho một tổ chức. Nó đã—nó đã là điều xa lạ với Hội thánh ban đầu, Hội thánh Thời Tân Ước. Thấy không?

> *Song…ngươi…Song ngươi có điều này khá, là ngươi ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la, mà Ta, Ta cũng ghét nữa.*

146 Cây Nho thật thì ghét những công việc mang tính hình thức của đảng Ni-cô-la, Đức Chúa Trời cũng vậy. Những gì là các công việc trong hội thánh Ê-phê-sô, trong Hội thánh Ê-phê-sô, đã trở nên giáo lý trong hội thánh Bẹt-găm. Trong Ê-phê-sô, hội thánh đầu tiên, nó là những công việc, nhưng trong hội thánh tiếp theo nó trở nên một giáo lý. Anh em có nghe điều đó không? Anh em có hiểu điều đó bây giờ không? Đó là công việc trong hội thánh Ê-phê-sô, và xem, qua đây trong Bẹt-găm nó trở nên giáo lý. Nó chỉ bắt đầu với một dạng thể rất nhỏ bé. Bây giờ, trong một phút nữa chúng ta sẽ nhận ra đó là gì. Đây là *muông sói* của Phao-lô, "các công việc của đảng Ni-cô-la."

147 Bây giờ điều gì…Chúng ta hãy khám phá từ ngữ đó và thấy được ý nghĩa trước khi chúng đi xa hơn. Từ ngữ *Ni-cô-la* thì hầu như là nột thứ lạ đối với tôi. Tôi có mọi từ điển tiếng Hy-lạp mà tôi—tôi có thể tra thấy. Ni-cô-la có nguồn gốc từ chữ *Nicko*, N-i-c-k-o. Đợi đã, tôi tin rằng tôi đã viết ra ở đây. N-i-c-k-o, *Nicko*, có nghĩa là "chinh phục hay lật đổ." *Nico-laitanes*, "lật đổ hay chinh phục tín đồ." Những gì họ đang cố gắng làm ở đây là cố gắng để đoạt lấy hội thánh mà Đức Chúa Trời đặt để những mục sư, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang vận hành qua những ân tứ trong Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, và, họ bắt đầu tạo nên giáo lý, lập nên một số linh mục, và những giám mục, và những giáo hoàng, và vân vân. Đức Chúa Trời phán rằng, Ngài ghét! Ngài ghét điều đó cho đến ngày nay. *Nico-laitanes,* (*Nicko*,

"chinh phục") hoặc, "đoạt lấy tín đồ." *Tín đồ* chính là "hội thánh." Bao nhiêu người biết rằng tín đồ là hội thánh? Được rồi, "Lật đổ hay chinh phục, hay đoạt lấy tín đồ."

148 Nói cách khác, lấy hết tất cả sự thiêng liêng, tất cả quyền năng từ hội thánh, và đặt trên nó những linh mục; "Hãy để cho hội chúng sống theo kiểu nào tùy thích, còn linh mục là thánh nhân." Cất đi Đức Thánh Linh ra khỏi dân sự cùng với những dấu kỳ phép lạ đi theo họ, và lấy điều đó đi và rồi ban cho họ một chức vụ thầy tế lễ thánh. Lấy đi Đức Thánh Linh và thay vào đó là chức vụ thầy tế lễ. Anh chị em có thấy điều đó không? Đó là một…Cuối cùng nó đã trở thành…Trong hội thánh *này* ở đây, nó chỉ là những việc làm; và nơi *này* nó trở nên một giáo lý; và Thi-a-ti-rơ, nó đã thống trị hoàn toàn. Và khi Luther xuất hiện, nó không thể giữ nổi theo kiểu đó, nó đi trở lại và thống trị một lần nữa: những giám mục, những hồng y, những tổng giám mục. Ai trong thế gian này có thể làm đầu Hội thánh của Đức Chúa Trời ngoài Chính Ngài? A-men! Chà! Bây giờ tôi cảm thấy thật mộ đạo. Đức Thánh Linh đã được sai đến để cai trị Hội thánh; không phải chỉ thầy giảng đạo, mà cả hội chúng!…chỉ thầy giảng là thánh thiện, đó là, tất cả Hội thánh đều có Đức Thánh Linh.

149 Và thay vì có Điều đó, thay vì có Thánh Linh để làm điều đó, họ đã lấy bánh xốp nhỏ và bánh quy, và một ít rượu, và gọi nó là "*Thánh Thể* thánh mà có nghĩa là 'Đức Thánh Linh.'" Làm thế nào bánh quy và một chút rượu là thần linh được? Vậy thì, nếu—nếu đó là như vậy, anh chị em phải đọc Công Vụ 2 như thế này: "Khi ngày Lễ Ngũ Tuần đã đến, một linh mục La-mã đã đến, và ông nói rằng, 'Các con hãy le lưỡi ra,' rồi ông ta đặt một miếng bánh lên đó, và ông ta uống rượu, nói rằng, 'Bây giờ các con đã có được Đức Thánh Linh.'" Vậy thì, vậy thì chúng ta thấy điều đó thật kinh khủng. Là vậy.

150 Bây giờ chúng ta đi tiếp; tôi đã được phong chức trong giáo hội Báp-tít, chúng ta lấy ví dụ chúng ta là những người Báp-tít. Ừ-m. Hừm? Người Giám Lý, chúng ta làm gì? "Nếu anh em xưng 'Chúa Jêsus Christ là Con của Đức Chúa Trời,' thì anh em được cứu." Ma quỷ tin Ngài là Con Đức Chúa Trời, và khiếp sợ về Điều đó; có lẽ nó tin còn hơn nhiều thành viên giáo hội nữa. Ma quỷ

tin điều đó và run sợ, bởi vì nó biết nó đã bị kết tội.

151 Bây giờ chúng ta đề cập đến nghi thức lễ Giám Lý, họ—họ nói rằng "Giăng không làm báp-têm kiểu dìm mình xuống nước," mà, "ông đã rảy nước." Nói, "Tại đất nước đó có nhiều chuột túi, và—và nước đọng lại ở nhiều chỗ. Và ông đã dùng một cái vỏ sò để múc nước từ hang chuột túi ra." Và thực tế họ đã dạy điều đó. "Và lấy nước từ hang chuột túi này, hay vỏ sò này, từ cái lỗ chuột túi đó, và rảy lên dân sự." Vô lý! Ồ, thưa anh em!

152 Ồ, ở đây chúng ta sẽ lấy điều đó, "Nhân ngày lễ Ngũ tuần xảy đến, họ đang nhóm nhau tại một nơi, đồng một lòng. Và mục sư đến và giảng một bài giảng thật hay, và nói rằng, 'Cho tôi cánh tay mặt của sự thông công, và chúng tôi sẽ ghi tên anh vào sách.'" Điều đó nghe không ổn, phải không? Anh chị em có thể lấy điều đó…Anh chị em không thể có tên trong quyển niên giám, họ biết rõ hơn thế. *Niên Giám Ngày Sinh Quý Bà* còn chính xác hơn điều đó.

153 Ồ, thế thì, điều gì đã gây nên điều đó? Đảng Ni-cô-la đưa đến một đám người bóp méo Kinh Thánh, và lập nên một giáo phái mà không thể để cho Đức Chúa Trời vận hành trong đó. Chết ngay tại đó! Rồi Ngài phán ở đây, "Ngươi đã chết! Ngươi có 'tiếng' là sống, nhưng mà là chết!" Nhiều người trong họ, chết, và không biết điều đó.

154 Tôi và em trai của tôi đang câu cá, khi chúng tôi còn nhỏ, ở trên đây. Và tôi câu được một con rùa nước già, và tôi cắt cái đầu nó ra; vứt nó đi, không muốn mất công vì nó; và đã ném nó lên bờ sông ở đó. Và em trai tôi đi theo, và cậu ấy hỏi rằng, "Khi nãy anh bắt được con gì vậy?"

Tôi đáp, "Một con rùa nước."

Nó hỏi, "Anh đã làm gì với nó?"

Tôi đáp, "Ở đó, nó nằm, *ở đó*, và cái đầu của nó đang nằm *ở đó*."

Và nó đi lên đó. Và nó hỏi, "Nó chết rồi à?"

Tôi nói, "Đúng! Cái đầu của nó đã lìa khỏi thân thể, chắc chắn nó phải chết."

155 Vậy nên cậu ấy lượm một cái que, và chồm xuống ném cái đầu con rùa này xuống lại dưới dưới sông, và khi…hay con lạch. Và khi cậu ấy làm như vậy, con rùa già đớp lấy nó. Anh chị em biết, chúng sẽ còn đớp được một hoặc hai giờ nữa. Cậu ấy nhảy lùi lại, và nói, "Này! Em nghĩ anh đã nói, 'Nó đã chết rồi.'"

Tôi nói, "Đúng vậy."

Cậu ấy nói, "Ồ, nó không biết điều đó. Không."

156 Vậy đó là trường hợp của nhiều người: chết mà không biết điều đó! Đảng Ni-cô-la! Ồ, chao ôi! Ồ, Ngài đã phán, "Ngươi ghét điều đó." Bao gồm tất cả đầy đủ, những linh mục thánh thiện, hồng y thánh, giám mục thánh.

157 Và một số trong anh chị em Ngũ Tuần, "Giám thị lớn, hãy để ông ta xuống. Tổng giám mục ấy, ông ta sẽ nói cho anh biết anh có thể tổ chức buổi nhóm chữa lành tại đây được hay không. Ha, ha." Halêlugia! Đức Thánh Linh là Đấng nói điều đó được hay là không, Lời Đời đời của Đức Chúa Trời.

158 "Này, Anh Branham, chúng tôi tin Kinh Thánh dạy rằng phải 'làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus,' nhưng tổng giám thị bảo rằng nếu chúng tôi khởi sự điều đó trong giáo hội của chúng tôi, thì ông ta sẽ đuổi chúng tôi ra." Cứ mặc. Đúng vậy. Tôi thà bị đuổi ra khỏi *đây* hơn là bị đuổi ra khỏi Đó. Vì vậy, nếu anh em lấy bất cứ điều gì ra khỏi *đây*, anh em sẽ bị đuổi ra khỏi Đó, dầu sao đi nữa, vậy anh em có thể đã bị đuổi ra khỏi chỗ này. Nếu anh em bị đuổi ra khỏi chỗ này, anh chị em sẽ được bước vào trong Đó. Vậy đó chỉ là điều tương tự, vì vậy cứ ở lại ngay với Nó.

159 Chúng ta cần phải đúng. Ô, chao ơi, đó là điều hết sức hệ trọng, thưa anh em. Chúng ta phải hiểu điều này cho đúng. Chúng ta sẽ không bao giờ có thể có một Hội thánh cho đến khi Đức Chúa Trời lập một cái nền để đặt Nó ở trên. Ngài sẽ không bao giờ lập Hội thánh của Ngài trên một mớ điều vô nghĩa. Ngài phải đến trên Lời Ngài hoặc Ngài sẽ không đến chút nào; ngay trên Lời Ngài.

160 Cách đây không lâu, người nào đó, trên đó, nói rằng, "Anh Branham ơi, hãy đến Chautauqua." Bao nhiêu người đã ở Chautauqua? Ô, cứ nhìn ở đây, một phần ba của hội thánh hoặc

hơn đã ở Chatauqua. Mà…Vậy thì, người đàn ông kia đã lên trên đó vào một buổi chiều nọ, và tất cả anh chị em đã nghe về ông ta, không biết rằng tôi đã biết về điều đó. Đức Chúa Trời có thể bày tỏ trong căn phòng ở trên đó điều mà họ đang nói ở dưới đó, và, anh chị em biết, Ngài đã làm vậy. Đến trên đó, nói, "Này, Anh Branham, ồ, ông ta là một đầy tớ của Chúa. Khi Thánh Linh giáng trên ông, ông được xức dầu làm tiên tri, ông ấy chắc chắn biết, Đức Chúa Trời bảo ông ta điều gì hiện có và điều gì sẽ xảy ra; nhưng thần học của ông ấy, thì đừng có lắng nghe điều đó."

161 Thật là một ý tưởng đã được cân nhắc! Làm sao một con người có thể nói thế! Ồ, tôi không có…Ồ, nếu anh em không biết tách những hạt đậu ra khỏi những hạt cà phê, anh em—anh em có thể biết rõ hơn điều đó. Làm sao anh em có thể nghĩ một việc như thế? Tại sao? Ồ, chính cái từ *tiên tri* đã mang ý nghĩa "người bày tỏ Thiêng liêng về Lời." Làm sao anh em có thể…? "Lời của Chúa đến với nhà tiên tri." Tôi không hề nói tôi là một người như vậy, họ đã nói điều đó. Nhưng thế đấy. Hiểu không?

162 Làm sao một người, giữ một giáo lý giáo hội nhỏ ở nơi nào đó, bởi vì tổ chức của họ không đồng ý với Điều đó, bán quyền trưởng nam của mình để đổi lấy món súp khoai tây, Ê-sau, quý vị là kẻ giả hình khốn khổ! Đúng vậy. Họ bán quyền trưởng nam để lấy món súp hầm, để lấy sự hỗn độn của giáo phái, sự hỗn độn của tổ chức mà Đức Chúa Trời ghét. Chỉ nên nhớ, anh nói "tổ chức," Đức Chúa Trời ghét nó! Đó chính là điều phân rẽ các anh em, và phá vỡ…Có nhiều người Giám Lý, Báp-tít, và Trưởng Lão, tối hôm nay, muốn có mối thông công quanh bàn tiệc của Đức Chúa Trời. Nhưng nếu họ làm, họ sẽ bị đuổi ra ngay lần đầu tiên họ bước vào đó. Điều đó hoàn toàn đúng.

163 "Mẹ tôi thuộc về nó," thì họ là con cháu cũng như vậy. Ồ, chao ôi! Tôi không quan tâm mẹ thuộc điều gì, mẹ đã sống trong Sự sáng mà bà nhận được trong thời của bà, anh chị em đang sống trong thời đại khác.

164 Khoa học đã từng chứng minh, khoảng ba trăm năm trước, về sự lăn tròn của quả bóng xung quanh địa cầu, nói, "Nếu xe cộ di chuyển với tốc độ ba mươi dặm một giờ, trọng lực của quả đất sẽ nhấc bổng nó lên khỏi mặt đất và đem nó bay vào không gian."

Anh chị em nghĩ khoa học ngày hôm nay tin vào điều đó không? Họ đang chạy một ngàn chín trăm dặm một giờ. Họ chẳng nhìn lại để xem xét những gì họ đã nói, họ đang nhìn lại, để thấy điều gì họ có thể thấy phía trước.

165 Nhưng hội thánh luôn luôn muốn nhìn lại, để thấy điều Wesley đã nói, điều Moody đã nói, điều Sankey đã nói. "Mọi sự đều có thể được với những người mà tin," chúng ta hãy nhìn về phía trước! Điều duy nhất trong Kinh Thánh đã nhìn lui…Anh chị em có biết loại vật gì luôn nhìn lui không? Sinh vật sống bậc thấp nhất. Bao nhiêu người biết sinh vật bậc thấp nhất mà vận động được là gì? Ếch nhái. Ếch nhái là sinh vật bậc thấp nhất, còn con người là sinh vật bậc cao nhất. Và ếch nhái nhìn lui. Tôi không thích loại sinh vật bậc thấp đó. Tôi muốn nhìn tới, tin tưởng, trông cậy, bước đi trong Sự sáng như Ngài đang ở trong Sự sáng, a-men, như Ngài chiếu ra Sự sáng.

166 Một lần nọ dưới Kentucky tôi tham dự một buổi nhóm, một người lớn tuổi đi ra, và ông ấy nói, "Ồ, tôi không tin vào sự chữa lành đó."

Và tôi nói, "Ồ, điều đó được thôi, ông là người Mỹ."

Ông ta nói, "Tôi—tôi không tin bất cứ điều gì trừ khi tôi thấy điều đó."

Và tôi nói, "Ồ, điều đó được thôi."

Ông ta nói, "Này, tôi không có gì chống đối anh, nhưng tôi—tôi không tin điều anh đang nói."

Tôi nói, "Đó là đặc quyền người Mỹ của chính anh, anh không phải như vậy."

Ông nói, "Tôi không bao giờ tiếp nhận điều gì trừ khi tôi thấy nó rõ ràng." Hừm!

Tôi nói, "Ồ, vậy thì tôi…điều đó—điều đó tốt thôi, chắc anh là người đến từ Missouri."

Đáp, "Không, tôi là người Kentucky." Chà!

"Nghe nói chẳng có gì tốt cho Kentucky," tôi nói. "Nhưng, dầu sao đi nữa," tôi nói, "nếu anh…đó là cách anh nghĩ, thì anh cứ

như thế.” Và ông ta nói—ông ấy nói…Tôi hỏi, “Làm thế nào anh đi về nhà?”

167 Ông ta đáp, “Tôi sẽ băng qua đồi. Tôi sống ở bên kia…Ồ, đi qua với tôi.” Người đàn ông tốt bụng. Nói, “Hãy đi về nhà với tôi, ở qua đêm, Anh Branham.”

Tôi nói “Tôi ước gì tôi có thể, thưa anh.” Nhưng, tôi nói, “Tôi phải lên đây với chú tôi.” Và ông ấy nói…Tôi hỏi, “Anh có muốn lái qua không?”

Nói, “Không, tôi phải đi qua ngọn đồi kia, lên lối này, xuống lối kia, rồi lại xuống cái hố, và đi lên,” anh chị em biết làm thế nào để xuống đó rồi.

Và tôi nói, “Ồ,” tôi nói, “làm thể nào anh sẽ đến đó?”

Ông nói, “Tôi phải đi lên lối kia.”

“Ô,” tôi nói, “thậm chí anh không thấy được bàn tay của anh ở ngay trước mặt anh.” Tôi nói, “Làm sao anh có thể đến đó được?”

Đáp, “Tôi có một cái đèn lồng!”

Và tôi nói, “Ồ, làm sao anh…Anh làm gì, anh thắp đèn lồng và bước đi với nó à?”

Ông nói, “Vâng, thưa anh.”

Tôi nói, “Khi anh thắp cái đèn lồng đó lên, anh có thể đưa nó lên cao như thế *này* không? Tôi muốn nhìn thấy nhà của anh.”

Ông ta nói, “Anh không thể thấy nó được đâu.”

Tôi nói, “Vậy sao anh có thể đến đó được?”

“Ồ,” ông nói, “tôi sẽ thắp cái đèn lồng lên; và khi tôi bước đi, nó…Tôi cứ bước đi khi ánh sáng…”

Tôi nói, “Đó chính là vấn đề. A-men, cứ bước đi trong Sự Sáng.”

168 Cứ bước đi! Đừng đứng yên, anh chị em sẽ không bao giờ đi đến đâu cả. Nếu anh chị em đã được cứu, hãy bước đi trong sự nên thánh. Anh chị em hỏi, “Làm sao tôi có thể đến đó được?” Chỉ bước đi. “Có phải chịu báp-têm bằng Đức Thánh Linh sau khi nên thánh không? Làm sao tôi có thể nhận được điều đó?” Cứ bước đi trong Sự Sáng. “Là những dấu kỳ, những phép lạ, và

những điều kỳ diệu không…?" Hãy cứ bước đi trong Sự Sáng. Hiểu không? Hãy cứ bước tới! Mỗi lần anh chị em bước đi, Ánh sáng sẽ soi ra phía trước anh chị em một chút, bởi vì Ngài luôn luôn đi trước anh chị em. Ngài không xô đẩy, Ngài dẫn đường. Ngài là Sự Sáng. Ồ, tôi thật vui mừng vì điều đó. Còn anh chị em? Ngài là Sự Sáng, trong Ngài chẳng có sự tối tăm.

169 "Ngươi ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la." Trở nên một giáo lý. Bây giờ chúng ta hãy xem điều mà Phao-lô…Vậy thì, hội thánh của ai…Ai đã sáng lập hội thánh này bấy giờ? Phao-lô, Ê-phê-sô.

170 Chúng ta hãy trở lại với Công Vụ chương 20, chỉ một chút. Trong Công vụ chương 20, và xem điều gì Phao-lô…Anh chị em có tin Phao-lô là một tiên tri không? Tất nhiên, ông là vậy. Chắc chắn, ông là vậy. Còn nhớ đêm nọ một sự hiện thấy ở trên biển đầy bão tố, và vân vân không? Vậy thì,…và tất cả về điều đó. Bây giờ chương thứ 20 của Thánh…của Xuất-…Công Vụ, và chúng ta hãy bắt đầu bây giờ khoảng câu—câu thứ 27, và lắng nghe kỹ bây giờ khi chúng ta đọc. Bây giờ, đây là Phao-lô, một tiên tri, nói trước những gì sẽ ứng nghiệm.

> *Vì tôi đã không trễ nải một chút nào để tỏ ra cho biết* toàn bộ *ý muốn của Đức Chúa Trời.*

171 Con người phước hạnh đó! Ồ, tôi muốn đứng tại nơi đó ngày ấy và nhìn xem vương miện của người tử vì đạo đó đội trên đầu ông. Nếu có chuyện như tôi có thể khóc, thì tôi sẽ khóc. Tôi sẽ la lớn, khi thấy Phao-lô.

> Thấy Thánh Phao-lô, đại sứ đồ,
> Mặc áo choàng đẹp đẽ sáng láng;
> Và chắc chắn tôi sẽ reo lên
> Khi hết thảy chúng ta đến đó. (Còn anh em?)

172 Bây giờ:

> *…Tôi đã không trễ nải một chút nào để tỏ ra cho anh em…*toàn bộ *ý muốn của Đức Chúa Trời.*

173 Đúng thế không? Vậy thì, hỡi những Cơ-đốc nhân, hãy nhìn về hướng này; muốn hỏi anh chị em đôi điều. Ai đã ra lệnh cho dân sự chịu báp-têm bằng cách khác ngoài nhân Danh Chúa

Jêsus Christ để đến và chịu phép têm lại một lần nữa? [Hội chúng nói, "Phao-lô."—Bt.] Ông đã giảng dạy toàn bộ ý muốn đó. Đúng thế không? Ồ? Và Phao-lô đã nói gì trong…tôi nghĩ đó là…Tôi không chắc bây giờ có phải trong Tê-sa-lô-ni-ca chương 1 và câu thứ 8 không. "Nếu chúng ta hoặc một thiên sứ trên Trời truyền cho anh em một tin lành nào khác, nếu một thiên sứ từ Trời giáng xuống và giảng tin lành nào khác với tin lành này" (hơn mạng lệnh cho người ta chịu báp-têm lại trong Danh Chúa Jêsus Christ, và Tin lành mà Phao-lô đã giảng dạy)…"Nếu một thiên sứ nào từ Trời" (không phải một…mặc kệ giám mục, hay một hồng y, hay tổng giám sát, hoặc mục sư, hay—hay là ai khác)…"Nếu một thiên sứ từ Trời giáng xuống và giảng tin lành khác ngoài tin lành này, hãy để người đó bị nguyền rủa." Đúng thế. Đúng thế không? Những gì ông nói, đó là Ga-la-ti 1:8. Tôi vừa chợt nghĩ về điều đó. Được rồi, Ga-la-ti 1:8, nếu anh em muốn ghi xuống, thấy những gì Phao-lô đã nói.

174 Bây giờ, ở đây ông nói…Bây giờ câu thứ 27, tôi tin là câu thứ 27:

> *Vì tôi đã không trễ nải một chút nào để tỏ ra* cho *anh em…*toàn bộ *ý muốn của Đức Chúa Trời.*

175 Bây giờ hãy lắng nghe điều này…Đây là lời tiên tri:

> *Anh em hãy giữ lấy mình, và luôn cả bầy, trên…mà Đức Thánh Linh…đã lập anh em làm kẻ coi sóc, để chăn hội thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài* đã *mua bằng chính huyết Ngài.*

176 Ai đã mua? Đó là huyết của ai? Kinh Thánh nói đó là Huyết của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời, với Huyết của chính Ngài. Đúng vậy không?

> *…để chăn hội thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài* đã *mua bằng chính huyết Ngài.*

177 Kinh Thánh nói chúng ta đã được cứu bởi Huyết của Đức Chúa Trời. Anh chị em có biết điều đó không? Chắc chắn, Nó là vậy. Được rồi:

> *…đã mua bằng chính huyết Ngài.*

Vì tôi biết điều này, rằng sau khi tôi đi sẽ có muông sói dữ tợn xen vào trong vòng anh em, chẳng tiếc bầy đâu.

Lại giữa chính anh em…(Hãy xem, con người đó có thể nhìn xuyên suốt và thấy điều sẽ xảy đến.)*…của chính anh em sẽ có những người* dấy lên, *nói những điều hung ác, ráng sức dỗ các môn đồ theo họ.*

178 [Băng trống—Bt.] Những năm sau khi ông…Hay một đám người muốn lập nên tổ chức và lấy đi sự—sự thiêng liêng và Đức Thánh Linh ra khỏi hội thánh, rồi đặt vào đó là những giám mục và những giáo hoàng và những linh mục, để…họ sẽ là thánh, còn hội chúng sống theo cách nào họ—cách họ muốn. Và họ phải trả tiền cho những linh mục và ông ta sẽ cầu nguyện cho họ ra khỏi địa ngục, và mọi thứ như thế. Và đó là Ni-cô-la! Và Đức Chúa Trời phán, "Ta ghét điều đó!" Bây giờ hãy lắng nghe.

"Để tôi xem, và anh nói, 'Đức Chúa Trời phán Ngài ghét điều đó à'?"

179 Bây giờ chúng ta hãy xem thử Ngài có ghét không:

Song ngươi có điều này khá, là ngươi ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la, mà Ta cũng ghét nữa.

180 Đức Chúa Trời ghét một tổ chức. Đúng không? Vậy thì anh chị em thấy đúng như điều họ sẽ làm, anh chị em thấy những điều họ đã làm. Hãy xem xét xuyên suốt lịch sử giáo hội có phải họ làm điều đó không. Ngài ghét một tổ chức!

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh;…

181 Bây giờ, *muông sói* của Phao-lô đã trở thành "đảng Ni-cô-la." Họ đã cố gắng lập nên chức linh mục giống như chức thầy tế lễ Lê-vi, vốn xa lạ đối với sự dạy dỗ Tân Ước. A-men! Từ ngữ *Nicko*, tiếng Hy-lạp từ *Nicko* có nghĩa là "chinh phục, đánh bại." Đánh bại điều gì? Dân sự, Đức Thánh Linh. Lấy ra khỏi hội thánh Chúa Jêsus phục sinh với những dấu kỳ và phép lạ ở giữa vòng những kẻ tin, và đặt vào đó những con người được cử lên làm giáo hoàng, hay hồng y…hồng y, hay một người giám sát cố gắng lấy Đức Thánh Linh ra khỏi dân sự và cho vào đó phẩm trật được gọi là thánh chức, đặt họ lên *trên* dân sự; không gọi họ là *những*

mục sư mà có nghĩa là "những người chăn bầy," nhưng là *cha*; điều mà Chúa Jêsus đã phán, "Các ngươi đừng gọi người nào là 'cha' trên thế gian này." Thấy điều ác đó không? Và chúng ta đã làm gì?

182 Ồ, nếu chúng ta có thể dừng lại. Ước gì chúng ta có tất cả những đêm này không bị gò bó thì giờ như thế này, tôi muốn tối mai đề cập đến chương 12 của Khải Huyền và tỏ anh chị em thấy dâm phụ già ấy đang ngồi trên đó, gái điếm. Và bà ta...lý do nó như vậy, bởi vì nó phạm tội tà dâm...với Đức Chúa Trời, và xưng mình là một góa phụ, và nó cũng là mẹ của những gái điếm. Đúng thế không? Vậy thì, chúng ta biết đó là Rô-ma, bởi vì nó đang ở trên bảy ngọn đồi, và mọi thứ thật chính xác, con người ở trong nó và là số của con thú, và vân vân. Chúng ta đều biết điều đó từ sự giảng dạy trước đây, đó là ai. Nhưng điều đáng buồn của nó, nó là mẹ của những gái điếm. Điều này bắt nguồn từ nó ngay ở đây, bắt đầu tại Rô-ma như là một nhóm Cơ-đốc nhân, được gọi là Cơ-đốc nhân.

183 Hãy lắng nghe! Xin Chúa giúp tôi làm rõ điều này! Một nhóm Cơ-đốc nhân trong giáo hội giống như thế này. Họ đã trở nên hình thức, và lãnh đạm, và kéo ra, và tự lập thành một tổ chức. Và rồi thống nhất điều đó, trong Thời kỳ Hắc ám, với nhà nước. Và nhà nước và giáo hội đã trở nên một cái gì? Giáo hội Cơ-đốc, "giáo hội Công giáo thánh" đó là tên gọi của nó, (Từ ngữ *Công giáo* là, từ có nghĩa là "phổ quát"), "giáo hội Cơ-đốc phổ quát vĩ đại." Và đã gọi những người nói tiếng lạ, và la hét, và chữa lành người bệnh, và vân vân là, "những kẻ dị giáo." Và cuối cùng đã làm cho nó trở nên quá cưỡng ép đến nỗi bất cứ ai bị bắt gặp đang thờ phượng kiểu đó, đều bị bắt quăng vào hang sư tử, nếu họ không theo đạo Công giáo. Điều đó đã kéo dài hàng trăm năm trước sự bức hại đó. Nhưng Hội thánh đó không bao giờ chết. Quý vị không thể giết chết Nó. Đức Chúa Trời đã phán rằng Nó sẽ sống cho đến cuối cùng và rồi Ngài sẽ ban cho nó mão triều thiên của Sự Sống. Trải qua những thời kỳ đó của sự bách hại.

184 Rồi đến Martin Luther vẫn tiếp diễn thời đại đó và ông đã đưa hội thánh ra dưới sự xưng công bình. Điều gì đã xảy ra khi Luther chết? Họ đã tổ chức nó, làm nó thành giáo hội Luther; họ

có một giáo lý. Khi họ lập nên tổ chức, họ đã làm gì? Sanh ra kiểu giáo hội trở lại ngay trong đạo Công giáo. Hoàn toàn đúng.

185 Rồi Đức Thánh Linh phải ra đi khỏi đó và Wesley đã thấy Điều đó. Và Wesley, và Whitfield, và George Whitfield, và nhiều người khác đó, và—và Asbury, và nhiều người trong số họ là những nhà phục hưng vĩ đại. Họ đã cứu thế giới trong thời đó. Họ có sự phục hưng trong Thời đại Phi-la-đen-phi đó mà đã cứu nước Anh, và Hoa Kỳ nữa. Họ đã có những buổi nhóm khi họ bị đuổi ra và bị gọi là "thánh giật gân." Anh chị em Giám Lý đã, đã làm điều đó; họ ngã xuống sàn nhà dưới quyền năng của Đức Chúa Trời, và họ tạt nước vào mặt rồi quạt. Đúng thế. Và họ co giật rất mạnh dưới điều đó, đến nỗi họ bị…đến nỗi người ta nói "họ bị co giật." Có nhiều người co giật và lắc bởi quyền năng của Đức Thánh Linh. Đó là lịch sử Giám Lý. Từ đó ra giáo phái Quakers và vân vân; mà bây giờ họ đã tổ chức nó.

186 Người ta đã lập ra Giám Lý *này*, Giám Lý Nguyên thủy, và loại Giám Lý *này*, và loại Giám Lý *kia*, cho đến khi nó bị hạ xuống quá thấp kém đến nỗi những người Giám Lý muốn lấy "Huyết" ra khỏi những quyển bài hát của họ.

187 Ở đây đêm nọ, trên chương trình truyền hình (Mẹ tôi đã gọi tôi.) họ đã có một mục sư Giám Lý, ngay tại đây ở Indiana, dạy nhạc kích động rock-and-roll trong nhà thờ. Nói, "Thật là một sự hổ thẹn khi chúng ta có một cái nhìn sai lầm về việc loại hình nghệ thuật tuyệt vời này du nhập vào giáo hội."

188 Đó là ma quỷ trong một tiên tri giả! Đúng! Tôi không muốn làm tổn thương anh em nhưng, thưa anh em, đó là Lẽ thật của Đức Chúa Trời. Thà tôi làm cho anh em giận dữ một chút cách này và làm cho anh em nghiên cứu Kinh Thánh, để có thể trở nên đúng đắn với Đức Chúa Trời, còn hơn bị hư mất vào lúc cuối cùng. Anh em có thể không thích tôi lúc này, nhưng một ngày nào đó anh em sẽ ôm lấy tôi, mà nói, "Anh Branham ơi, đó là Lẽ thật." Nó đúng ngay tại đây, và họ sẽ đi vào đó. Đó là nơi mà họ…Nó chỉ ở đó. Kinh Thánh đã chép họ sẽ làm điều đó.

189 Rồi từ Wesley, nếu Wesley đã làm thế, thì đến những người Ngũ Tuần. Và họ đã có sự phục hồi những ân tứ, bắt đầu nói tiếng

lạ, phép báp-têm Đức Thánh Linh.

190 Cũng giống như hạt bắp mọc lên từ đất. Điều trước tiên, nó bị mục đi. Sinh ra vài phiến lá. Rồi nó…Anh em có cả một cánh đồng bắp, anh em hãy suy nghĩ. Phiến lá đó lớn lên rồi trổ cờ. Đầu tiên, là Lutheran. Cờ, đó là gì vậy? Giám Lý; phấn hoa, tình yêu thương anh em, truyền bá phúc âm, phấn hoa bay ra để đến với những cái khác.

191 Ồ, thậm chí thiên nhiên cũng công bố những thời đại hội thánh này. Giám Lý bước ra khỏi sự hỗn mang…hay là, tôi muốn nói, Lutheran ra đời từ sự hỗn mang. Giám Lý tuôn ra tình yêu thương anh em của nó, và thời kỳ truyền bá phúc âm, và thời—và thời của—của sự truyền giáo. Thời đại truyền giáo vĩ đại nhất trên thế giới được biết đến là thời Giám Lý. Đúng vậy. Phấn hoa của nó được tung ra.

192 Điều gì đã xảy ra ngoài kia? Phấn hoa ra khỏi để đến với râu bắp, Ngũ Tuần. Một hạt, giống như có điều giống như vậy đã bước vào. Không phải lá, không phải cờ, nhưng là hạt. Và bây giờ những—những người Ngũ Tuần có những sợi râu bao phủ trên hạt đó, cho đến khi nó…anh chị em hầu như không thể thấy được hạt. Đó là thời kỳ tẩy sạch nó! A-men! Họ đã làm gì? Làm cùng điều mà Giám Lý đã làm. Người đã tổ chức họ thành một nhóm, nói, “Chúng tôi là hội Phúc Âm Ngũ Tuần.” Nhóm khác nói, “Chúng tôi là Ngũ Tuần Thánh Khiết.” Nhóm khác nữa nói, “Chúng tôi là Một Ngôi.” “Chúng tôi là Hai Ngôi.” Và—và có quá nhiều về *điều này*, và rất nhiều trong họ. Chao ôi! Cưỡi lạc đà một bướu, hai bướu, ba bướu, mọi thứ. Ôi, có đến sáu mươi, hay bốn mươi tổ chức khác nhau của họ.

193 Họ đã làm gì? Đưa nó trở lại ngay với Công giáo La-mã, làm báp-têm theo kiểu báp-têm của Giáo hội Công giáo La-mã. Tôi mời bất cứ người Ngũ Tuần nào hãy chỉ cho tôi ở đâu trong Kinh Thánh có người nào đã chịu báp-têm trong danh của “Cha, Con, và Thánh Linh.” Tôi mời bất cứ giám mục, hồng y, giáo sư nào, chỉ cho tôi thấy có chỗ nào đã từng có, từng làm vậy ngoại trừ giáo hội Công giáo. Và Luther đã mang điều đó theo với mình, ông đã mang theo sách giáo lý vấn đáp và mọi điều khác từ giáo hội đó. Giám Lý cũng tiếp tục với nó. Những người Ngũ Tuần,

anh em nên hổ thẹn! Hãy tẩy sạch! Hãy trở lại với Lời! Hãy ăn năn nếu không Đức Chúa Trời sẽ cất chân đèn khỏi chỗ của anh em, Ánh sáng mà anh em đã có. A-men! Được rồi.

194 Đem Đức Thánh Linh ra khỏi vai trò Đấng Lãnh Đạo, và cho họ một chức vụ thánh của con người, và đặt họ thống trị dân sự. Và không gọi họ là "mục sư, người chăn bầy," (Chúng ta nên xưng là *các mục sư*, "người chăn bầy," nghĩa của chữ *mục sư.*) nhưng "cha, hồng y, tổng giám mục, hay tổng giám sát." Những người thật ghét điều này! Và Đức Chúa Trời đã xác nhận nó cho họ, và phán, "Ta cũng ghét nó!" Bởi vì chỉ có Ngài mới là tổng giám sát, tổng giám mục, và giáo hoàng. Ngài làm việc với từng cá nhân; không phải một tổ chức, nhưng một người.

195 Bây giờ, lạ thay…Hãy lắng nghe, khi chúng ta sắp kết thúc. Chúng ta chỉ còn một câu nữa.

196 Ở đây chúng ta thấy giáo điều của sự khởi đầu Công giáo, sự kế nhiệm chức sứ đồ. Bao nhiêu người biết điều đó? Sứ đồ. Bây giờ Công giáo nói rằng "Giáo hoàng ngày hôm nay là người kế nhiệm Phi-e-rơ, sự kế nhiệm chức sứ đồ." Không có điều như vậy. Thật là ước muốn xác thịt, tình dục của quý vị…Làm sao mà Ê-sau và Gia-cốp cả hai đều được sinh ra từ một người cha thánh và một người mẹ thánh, mà một người là Cơ-đốc nhân, còn người kia là ma quỷ? Ừ-m. Làm sao có thể như vậy được? Bởi vì tội lỗi là tội lỗi, và tình dục là tình dục, nhưng Đức Chúa Trời ban cho sự Sinh ra.

197 Đức Chúa Trời chọn chúng ta từ khi sáng thế. Anh chị em có biết điều đó không? Hãy đợi cho đến khi chúng ta đến với việc đọc những nhà lịch sử này, và xem thế nào Irenaeus…cách mà ông dâng lên Đức Chúa Trời lời ngợi khen vì ông được lựa chọn từ trước khi sáng thế; cách mà Thánh Martin và tất cả những người đó, dâng lên Ngài sự ngợi khen; Đức Chúa Trời, sự ngợi khen. Nói, "Bởi vì…" Và người ta nói về ông, nói, "Ông đã được chọn từ trước khi sáng thế." Đó là lời Kinh Thánh. Những người anh em đó đã được xếp vào hàng ngũ với Đức Chúa Trời. Nhưng giáo hội tối tăm này đã trải dài suốt một ngàn năm trăm trong những Thời đại Hắc ám, đã làm mờ mịt toàn bộ sự việc như khói

đèn, làm che khuất những Ánh sáng. “Nhưng sẽ có Ánh sáng lúc chiều tối,” Chúa đã phán vậy.

198 Sự kế nhiệm chức sứ đồ, người này kế tiếp người kia; một giáo hoàng, và anh em phải ở trong dòng dõi của các giáo hoàng mới trở thành giáo hoàng. Ôi, chà, chà! Thật vô lý. Giáo—giáo dân…Không phải các thánh và người công bình, nhưng mà…để… để—để cho những linh mục cầu nguyện cho họ và đưa người ra khỏi tình trạng tội lỗi của họ, tha tội cho họ, trả tiền cho sự xưng tội.

199 Những người Tin Lành làm tương tự! Họ cố gắng để được… vỗ lưng mục sư của mình và sống chẳng khác gì những người đời. Và người đó chẳng biết gì về Đức Chúa Trời hơn người đó… để cho họ ở lại trong giáo hội của mình và gọi họ là thành viên của giáo hội mình, và để cho họ ở lại trong đó và tuyên bố với họ rằng họ được cứu. Thật họ sẽ thất vọng biết bao vào ngày đó nếu họ không được tái sinh! Không có Đức Thánh Linh anh chị em bị hư mất. Không ai có thể xưng, “Jêsus là Đấng Christ,” chỉ bởi Đức Thánh Linh.

200 Hội thánh chân chính tại Ê-phê-sô không bị lừa dối bởi những bài diễn thuyết khôn ngoan, bóng bẩy này. Ngài…Họ ghét điều đó. Họ không bị lừa dối, họ biết; Hội thánh thật sự đã không.

201 Sự mặc khải giả tạo mà những kẻ kia đã có, những người gọi là đảng Ni-cô-la, mà đã không ăn nhập gì với Lời của Đức Chúa Trời. Hãy nói cho tôi biết anh em từng thấy ở đâu “một linh mục trong sự giải tội” được dạy trong Kinh Thánh ở đây. Anh em từng thấy chỗ nào trong Kinh Thánh dạy “sự rảy nước” cho sự tha tội không? Anh chị em từng thấy ở đâu nói người ta chịu báp-têm trong danh của “Cha, Con, và Thánh Linh” để được tha tội mình không? Anh em có thấy chỗ nào nói đến điều này, “Ban cho quyền thông công, và ghi tên vào sổ giáo hội” trong đó không? Anh em có thấy chỗ nào nói đến tất cả thứ này không? Nó có nghĩa là gì? Đó là chức linh mục hay một—một giáo sĩ không theo đúng với Lời, và họ là những người Ni-cô-la, và Đức Chúa Trời phán, “Ta ghét chúng!” Hãy quay trở lại với Lời. Ồ, đó là… Tôi biết điều đó nặng nề, thưa anh em, nhưng tôi—tôi—tôi không chịu trách nhiệm; đó là Chúa Jêsus, hãy làm ầm lên với Ngài.

202 Sự mặc khải sai lầm, không đúng theo Lời, nhưng, gọi họ là "những kẻ nói dối, những sứ đồ giả, những tiên tri giả." Nhưng Hội thánh thật cứ giữ lấy lời dạy ban đầu của Thánh Phao-lô và chịu phép báp-têm bởi Đức Thánh Linh, cùng với những dấu lạ kèm theo sau và xác chứng cho lời mà Phao-lô đã dạy. A-men! Hãy chỉ cho tôi chỗ nào Đức Chúa Trời xác chứng cho lời dạy về sự rảy nước. Hãy chỉ cho tôi thấy chỗ nào Đức Chúa Trời xác nhận, và đem đến việc nói tiếng lạ và những điều kỳ diệu, chỉ bởi sự bắt tay với mục sư nơi nào đó và ghi tên anh em vào trong sổ; rồi vẫn nhai kẹo, hút thuốc, uống rượu, nói dối, đánh bạc, vui vẻ một chút, đi…Ồ, chao ôi! Đó là những tiên tri giả, xác thịt, bạn ơi. Vâng, thưa quý vị.

203 Đường lối của Đức Chúa Trời là thánh khiết. Hãy để mọi thành viên ở đây trong Thân thể Đấng Christ được biết điều này: cho đến khi bạn sống một đời sống thánh khiết, Đức Chúa Trời từ chối những của lễ của bạn. Của lễ phải được dâng lên bởi những bàn tay thánh sạch. Điều đó thì…?…đúng. Thầy tế lễ thượng phẩm thậm chí trước khi ông bước đến để dâng của lễ, ông phải được thánh sạch, và tận hiến, và được xức dầu, xức dầu thơm, và mọi thứ, trước khi ông bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời để dâng của lễ. Đúng thế không? Thế thì làm sao anh em có thể ra ngoài kia và lừa đảo, và trộm cắp, và gây rối, và đánh lộn với hàng xóm, và mọi thứ khác, và tiếp tục làm theo cách anh em làm, và rồi đến và nói, "Ôi Chúa là Đức Chúa Trời! Ngợi khen Chúa Jêsus! Halêlugia!"?

204 Người ta nói, "Tôi thấy họ nói tiếng lạ." Điều đó không có nghĩa là họ có Đức Thánh Linh. "Tôi nghe họ la lớn." Điều đó không có nghĩa là họ có Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh là sự sống.

205 Kinh Thánh chép, "Đám đất nhờ mưa mà đượm nhuần, để chuẩn bị nó, sanh ra thứ mà nó được trồng trọt," (Hê-bơ-rơ 6), "nhưng đất nào chỉ sanh ra những cỏ rạ, gai gốc, thì bị bỏ, và cuối cùng phải bị đốt."

206 "Mặt trời chiếu sáng cho người công bình và người gian ác. Mưa xuống trên người công bình và người gian ác." Mưa xuống làm nên vụ mùa lúa mì (chúng ta gọi vậy), và mọi cỏ dại trên

cánh đồng. Nếu lúa mì cần nước, thì cỏ dại cũng cần nước. Và cùng một cơn mưa tưới cho lúa mì, thì cũng tưới nước—nước cho cỏ dại. Cây lúa mì nhỏ sẽ ngẩng đầu lên và reo hò, "Ngợi khen Chúa! Halêlugia! Halêlugia! Tôi rất vui vì nhận được cơn mưa này!" Cây cỏ dại kia sẽ reo hò, "Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ngợi khen Đức Chúa Trời! Halêlugia! Tôi rất vui vì nhận được nó."

207 "Nhưng bởi bông trái của chúng các ngươi sẽ biết chúng." Đúng vậy. "Bởi bông trái của chúng mà các ngươi sẽ biết chúng."

208 Câu thứ 7, và rồi chúng ta sẽ kết thúc, đây là câu cuối cùng của thời đại hội thánh này. Bây giờ chúng ta sẽ trễ khoảng năm, hay mười phút, chờ một chút.

> *Ai* có *tai, hãy để người đó nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh; Kẻ nào thắng* Ta sẽ *cho ăn trái cây sự sống, mà ở giữa lạc viên của Đức Chúa Trời.*

209 Bây giờ nhìn xem, thưa các bạn, đây là cách để các bạn chiến thắng. Trước hết các bạn phải thắng, rồi các bạn mới có thể ăn trái cây đó. Điều đó dành cho người đắc thắng. Anh em còn nhớ đêm kia, sự giảng dạy của chúng ta tối hôm qua không? Giăng phải được cảm hóa bởi Thánh Linh trước khi ông thấy bất cứ điều gì. Và làm sao anh chị em lại định ngồi đó, mà nói rằng, "Nếu ông ta không phải là người Báp-tít, tôi sẽ không nghe ông ta"? "Nếu ông ta không phải là người Trưởng Lão, tôi sẽ không nghe ông ta." "Nếu ông ta không dạy dỗ hoàn toàn chính xác những gì giáo hội tôi dạy, tôi…" Anh—anh—anh em sẽ không thắng được, anh em chưa được cảm hóa bởi Thánh Linh. Anh em hết thảy đều không đi đúng đường.

210 Hãy được ở trong Thánh Linh, nói, "Lạy Chúa Jêsus, con yêu Ngài, bây giờ xin bày tỏ cho con điều gì Ngài thấy thích hợp, chỉ đem đến cho con." Rồi anh em—rồi anh em sẽ có được ngay. Đúng vậy.

211 Lưu ý, ba lần Kinh Thánh nói đến—đến Cây Sự Sống trong Sáng thế ký, và ba lần trong Sách Khải Huyền. Ngày nọ chúng ta đã nói đến điều đó rồi. Nhớ không? Chúa nhật, hôm qua. Duy nhất…Ma quỷ ghét mọi lời Kinh Thánh ở đó, nhưng nó ghét,

thậm tệ, Sáng thế ký và Khải Huyền. Nó tấn công Sáng thế ký bởi vì tính xác thực của nó, bởi vì nó muốn làm cho dân sự tin rằng Đó không phải vậy; "Sáng thế ký không đến theo cách mà Đức Chúa Trời đã nói, có điều gì khác đã gây ra sự sáng tạo này và sự việc." Thế thì hắn tấn công Nó theo cách đó. Và hắn khiến người ta xây bỏ Khải Huyền bởi vì Nó bày tỏ: Chúa Jêsus như là Đức Chúa Trời, và chính hắn là ma quỷ (và hắn sẽ bị kết tội), và sự vinh hiển của Hội thánh được thánh hóa trở về nhà với Đức Chúa Trời, và sự kết tội dành cho những tiên tri giả, và tất cả những kẻ nói dối và mọi điều khác nữa sẽ bị ném vào trong hồ lửa. Thật chẳng có gì ngạc nhiên việc hắn ngăn cản người ta đến với Sách này. Nhưng, hãy nhớ, cả hai đều nói đến Cây Sự Sống trong Lạc viên.

212 Bây giờ chúng ta hãy lấy ví dụ điều này một chút, và bây giờ "Cây." Thánh Giăng chương 6, nếu anh chị em muốn đánh dấu nó, Chúa Jêsus đã phán, "Ta là—là—là Bánh của Sự Sống." Bây giờ, hãy nhớ.

213 Bây giờ chúng ta sẽ sử dụng hai trụ cột này như là một biểu tượng ở đây. Vì vậy, ngay trước khi kết thúc, nào. Bây giờ, trong tay phải của tôi là cây trong vườn được gọi là Cây "Sự Sống," bên tay trái của tôi là cây trong vườn được gọi là cây "tri thức." Bao nhiêu người biết trong Kinh Thánh nói rằng có Cây Sự Sống và cây tri thức? Này, con người sống là nhờ Cây Sự Sống này, không đụng chạm gì đến cây tri thức. Đúng thế không? Và lần đầu tiên con người đụng đến nó, con người đã tự phân rẽ ra khỏi Đấng Sáng Tạo của mình. Con người đã đánh mất mối tương giao của—của mình với Đức Chúa Trời khi con người cắn lấy miếng đầu tiên trái cây tri thức. Bây giờ, chịu khó suy nghĩ nào. Và anh chị em đang viết xuống những ghi chú, tôi sẽ cho anh chị em thời gian để có thể làm điều đó, bởi vì tôi không muốn anh chị em bỏ qua điều này.

214 Chúa Jêsus, trong Thánh Giăng 6. Họ đang uống nước từ nơi dòng suối, mà lại phủi tay và xây lại chế nhạo ở đó, tổ phụ của họ đã uống nước từ Vầng Đá thuộc linh, và vân vân. Ngài phán, "Ta là Vầng Đá trong đồng vắng."

215 Và họ nói, "Ở đây ngươi đang nói rằng ngươi 'đã có trước Áp-

ra-ham,' nhưng tuổi của ngươi chưa đầy năm mươi. Và ngươi nói là ngươi 'đã thấy Áp-ra-ham'? Chúng ta biết rằng bây giờ, rằng, ngươi bị điên, ngươi là ma quỷ." Hiểu không?

216 Ngài phán, "Trước khi có Áp-ra-ham, đã có TA LÀ." TA LÀ đã ở trong bụi gai cháy với Môi-se; bụi gai cháy, TA LÀ. "Trước khi có Áp-ra-ham, đã có TA LÀ"; chứ không phải "Ta đã là."

217 Bây giờ, anh chị em nói rằng thời kỳ của những phép lạ đã qua rồi, anh chị em làm cho lời Kinh Thánh đó đổi ra khác, "Ta đã là Đấng vĩ đại Ta đã là." Hiểu không?

218 Không phải, "Ta đã là," hay "Ta sẽ là"; "TA LÀ," đó là luôn mọi lúc. Ngài là Đời đời. Cái từ "TA LÀ" có nghĩa là Đấng Đời đời, mọi thời đại, mọi lúc, trong hết thảy bảy chân đèn bằng vàng, mọi hội thánh, mọi nơi, mọi tấm lòng. "TA LÀ," (không phải là "Ta đã là" hay "Ta sẽ là") "Ta hiện hữu ngay bây giờ như Ta đã có luôn luôn." Hiểu không? "Luôn luôn, TA LÀ."

219 Họ nói, "Tổ phụ của chúng ta…Chúng ta không biết ngươi. Chúng ta chỉ biết ngươi là ma quỷ." Nói, "Tổ phụ của chúng ta ăn Ma-na trong đồng vắng trong bốn mươi năm."

220 Và Chúa Jêsus đã phán, "Và họ mỗi người trong họ đã chết." Đúng không? "Hết thảy họ đã chết. Nhưng Ta…" Ồ! "Ta là Bánh Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời nơi Thiên đàng. Nếu…Bánh Sự Sống. Nếu ai ăn Bánh này sẽ không hề chết."

221 "Người này sẽ cho thân thể của mình, để người ta ăn sao?" họ nói, "Vậy thì hắn bị điên, chắc chắn."

222 Bánh Sự Sống đó đã ra từ Cây Sự Sống, nơi họ đã ăn, từ trong vườn Ê-đen. Ngài là Cây Sự Sống. Vậy thì, nếu Cây Sự Sống là một Người, thì cây tri thức cũng là một người. Vậy thì chẳng lẽ nói con rắn không có dòng dõi! Nếu Sự sống đến bởi Người Nam, thì sự chết đến bởi người nữ. Đúng lắm, nàng là cây sự chết.

223 Ngay khi—khi kẻ này làm ô uế nàng, hắn đã làm (con rắn), nàng nói, "Con rắn đã dụ dỗ tôi." Đúng thế. Không phải là một loài bò sát; hắn là một con thú xảo quyệt nhất trong tất cả loài thú, hắn thuộc loại ở giữa tinh tinh và con người. Dòng dõi thú vật không lai giống được với một người nữ, sẽ không làm điều đó; nhưng kẻ này thì được, hắn là mắt xích gần nhất với điều

đó. Và Đức Chúa Trời đã đặt sự rủa sả trên hắn, Ngài khiến cho hắn đưa lưng lên trên bụng ở dưới, và không có chân, và lấy hết xương hắn ra và thay đổi nó khỏi bất cứ điều gì giống như con người. Khoa học cố gắng để đào sâu trên lãnh vực để tìm ra điều đó. Điều đó được dấu kín trong các sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, trong giữa Lạc viên của Đức Chúa Trời. Đó là sự khải thị của anh chị em.

224 Nàng đã sinh ra đứa con trai đầu tiên là Ca-in (Đúng thế không?), đứa con của Sa-tan, con trai của Sa-tan. Nếu không vậy, thì tội ác ở đâu—ở đâu mà đến? Từ A-đam là con trai của Đức Chúa Trời sao? Đến từ ma quỷ, là cha của ông ta. Và ông ta đã giết người; kẻ sát nhân đầu tiên là ma quỷ, con trai của ma quỷ.

225 Hãy xem điều gì đã xảy ra sau đó, hãy xem dòng dõi của Ca-in. Tất cả các thế hệ theo sau, sau Ca-in, là mọi nhà khoa học và những vĩ nhân. Hãy đọc Kinh Thánh. Họ đã xây nhà, họ làm việc với kim loại, và họ là những nhà khoa học. Nhưng mọi người ra từ Sết, (Mà A-bên đã chết, một hình bóng của Chúa Jêsus, đã chết; và A-bên chết, và Sết thay thế anh ta: sự chết, sự chôn, và sự sống lại.)…từ ông đến từ những người nông dân khiêm nhường, đến những người chăn chiên qua đó.

226 Vậy thì Chúa Jêsus phán, "Tổ phụ các ngươi ăn ma-na trong đồng vắng và hết thảy họ đều chết. Nhưng Ta là Bánh Sự Sống đó," (Bánh Sự Sống gì? Từ Ê-đen!) "mà người nào ăn Bánh này sẽ không hề chết." Bấy giờ, Đức Chúa Trời đã đặt một Thiên sứ xung quanh Cây Sự Sống đó, để bảo vệ nó hầu cho không ai có thể đụng đến nó được, kẻo họ ăn trái Cây đó và sống đời đời. Đúng thế không?

227 Bởi vì, họ phải tiếp tục với cây này và chết. Đúng thế không? Bởi vì, chừng nào họ phải ăn trái cây đó, họ chết. Và chắc chắn anh chị em chết bởi vì anh chị em ăn từ cây tri thức đó…Bây giờ, chúng ta hãy nhìn vào cây tri thức đó nào. Hãy xem nó đã làm gì. Bây giờ chúng ta hãy xem điều mà nó đã gây nên. Điều đầu tiên, chúng ta hãy xem, nó…Ồ, chúng ta hãy xem một thứ mà người ta…nó đã phát minh ra thuốc súng. Nó giết chết những đồng chí của chúng ta. Đúng vậy, giết chết lẫn nhau bởi thuốc súng, ra từ cây tri thức. Điều tiếp theo mà chúng ta đã làm, chao ôi, chúng

ta hãy xem, chúng ta—chúng ta đã sáng chế ra xe ô tô, từ cây tri thức đó. Nó đã giết chết còn nhiều hơn cả thuốc súng. Ồ, vâng! Bây giờ, chúng ta đã có bom khinh khí. Đức Chúa Trời không hủy diệt điều gì cả, con người hủy diệt chính mình bởi kiến thức của mình.

228 Nhưng tất cả điều đó đều thuộc về Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ khiến nó sống lại; Đức Chúa Trời không để mất điều gì cả. Chúa Jêsus đã phán vậy, đúng thế, "Người nào ăn Bánh này có được Sự sống Đời đời, và Ta sẽ khiến người đó sống lại vào ngày sau rốt." Đó là lời hứa của Ngài. Bây giờ, Đức Chúa Trời…

229 Họ đã tiến đến, ăn trái cây tri thức và chết. Nhưng chừng nào họ có thể ăn trái của Cây này, họ sẽ sống mãi mãi.

230 Vì vậy bây giờ thay vì một Thiên sứ ở ngoài đó giữ không cho họ ăn Cây này, thì bây giờ đang dẫn họ đến *với* Cây này; những thiên sứ của những hội thánh, bảy hội thánh, mang họ lại với Danh của Chúa Jêsus Christ là Cây Sự Sống được đặt trong Lạc viên của Đức Chúa Trời. Chà! Chao ôi! Tôi hy vọng anh chị em hiểu điều đó. Cây Sự Sống đang đứng giữa Lạc viên của Đức Chúa Trời hầu cho anh chị em có thể dự phần với Ngài và trở nên con trai và con gái của Đức Chúa Trời và sống đời đời. "Ai nghe những Lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta thì được Sự sống Đời đời, và sẽ không đến sự phán xét song vượt qua sự chết đến với Sự sống."

231 Thưa anh, chị em, bây giờ tôi…tôi…Chắc chắn, tôi…Tôi—tôi đã làm tổn thương, làm tổn thương anh chị em. Tôi—tôi không muốn làm như vậy đâu. Hiểu không? Đức Chúa Trời biết điều đó, nhưng tôi phải làm cách này để anh chị em thấy mình đang ở đâu. Tôi không nghĩ chúng ta còn nhiều thời gian ở lại đây. Tôi không đang cố gắng nói rằng anh chị em không phải là cơ-đốc nhân bởi vì anh chị em thuộc về một tổ chức. Không phải vậy. Con người là nạn nhân của hoàn cảnh. Họ không biết phải làm gì; tất cả những gì cha mẹ của họ thường làm là đi gia nhập giáo hội và các thứ.

232 Nhưng, thưa anh em, một điều trước khi chúng ta ra về, xin cho tôi trích dẫn thêm một chỗ này nữa. Tiên tri đã nói…Anh em có tin các đấng tiên tri không? Kinh Thánh bảo phải lắng nghe

họ. Tiên tri nói rằng, “Sẽ có một thời mà sẽ không có ngày và cũng không có đêm, nhưng đó là một thời ảm đạm. Nhưng vào lúc chiều tối, ngay trước khi mặt trời lặn, sẽ có Ánh sáng.” Đúng thế không?

233 Bây giờ hãy nhìn xem những gì chúng ta đã có. Bây giờ, chúng ta hãy chỉ nhìn xem. Làm sao mặt trời…Mặt trời mọc lên ở đâu, về phương diện địa lý? Ở phương đông. Đúng thế không? Nó lặn ở phương tây. Ước gì tôi có…Tôi sẽ đem theo một bản đồ vào tối mai và chỉ cho anh chị em thấy. Khi Đức Thánh Linh giáng xuống tại Giê-ru-sa-lem, Điều đó đã làm nên một cái hình số tám hoàn hảo, theo dấu vết của Ngài. Ngài đi thẳng lên Ái Nhĩ Lan, vòng trở lại, qua phải, và trải đến Bờ Tây, rồi lại lặn xuống; Phúc âm đã đi theo hình số tám hoàn hảo. Vậy thì, nền văn minh đã đi theo mặt trời. Bao nhiêu người biết điều đó? Anh chị em đã được dạy dỗ điều đó và biết rồi. Nền văn minh cổ nhất chúng ta có là văn minh Trung Hoa, và từ đó nó đi ngay qua đông phương. Và khi Đức Thánh Linh, không phải s-u-n, nhưng S-o-n…

234 Khi mặt trời, the s-u-n, bắt đầu chiếu qua làn sương mù và giữa đêm, không phải vấn đề hạt giống đang ở đâu, nó sẽ sống; bởi vì mọi hữu thể thực vật sống nhờ mặt trời. Chúng ta biết điều đó. Anh chị em có thể đổ bê tông lên trên một đám cỏ, và mùa xuân đến, nơi nào cỏ sẽ mọc dày nhất? Ngay tại rìa của khối bê tông. Tại sao vậy? Chính là sự sống ở bên dưới đó, anh chị em không thể đem giấu sự sống thật. Sự sống nhỏ bé đó, ngay khi nó biết rằng mặt trời đang chiếu ngang qua đó, nó sẽ len lỗi theo cách của nó trong hầu hết một nửa khu phố, nó đi lòng vòng dưới khối bê tông đó cho đến khi nó có thể đưa đầu nó ra ngoài không khí và ngợi khen Đức Chúa Trời.

235 Anh chị em không thể giấu Sự Sống. Đúng thế, SỰ SỐNG. Khi anh chị em được sinh lại anh chị em không thể nào giấu Nó. Điều gì đó kêu gào lên khi anh chị em có Sự Sống.

236 Bây giờ, tất cả các thứ chết đi lúc này, và những—những hạt giống nhỏ bé kia bị bật ra, phần cơm của nó chảy ra, và nó chết, nhưng sự sống vẫn ở đó. Bây giờ, khi mặt trời bắt đầu chiếu vào mùa xuân, những bông hoa nhỏ sẽ nở rộ, và mọi thứ sẽ ngẩng đầu lên lại (từ dưới những đống dăm bào, từ dưới những khúc

gỗ, từ dưới những tảng đá), nó sẽ hồi sinh, và sống trở lại. Đúng thế không? Bởi vì m-ặ-t-t-r-ờ-i đang chiếu sáng.

237 Vậy thì, rồi đây C-o-n sẽ chiếu sáng, là Tác Giả của Sự sống Đời đời, và mọi thứ đang được nảy mầm lên với Ngài vì Sự sống Đời đời, Ngài đã phán, "Ta sẽ khiến cho nó sống trở lại vào ngày sau rốt." Anh chị em hiểu điều tôi muốn nói không? Sự sống Đời đời sẽ được dấy lên trong những ngày sau rốt. Nếu người ta chôn anh chị em dưới biển, người ta đốt thân thể của anh chị em và tung nó bay theo gió tứ phương, Đức Chúa Trời cũng sẽ khiến cho nó sống trở lại vào ngày sau rốt. Nếu anh chị em bị nuốt vào bụng sư tử đói, hay—hay đi vào trong lò lửa cháy hừng mà sẽ lấy mất tất cả mười—mười—mười sáu mỏ dầu và ánh sáng vũ trụ và mọi thứ từ anh chị em, Đức Chúa Trời sẽ khiến nó sống trở lại. "Từng sợi tóc trên đầu các ngươi đã được đếm." A-men! Đức Chúa Trời sẽ khiến cho nó sống lại!

238 Bây giờ, nhìn đây. Vậy thì, nếu mọi người bị chết bởi một người nữ, thì mọi người sẽ được sống bởi Người Nam. Dự phần của người nữ trong loại sự sống đó, anh chị em biết mình sẽ chết. Không có cách nào để thoát khỏi điều đó, anh chị em sẽ chết. Và chắc chắn như khi anh chị em nhận lấy sự sống Đó, anh chị em sẽ sống; không có cách nào khác, anh chị em chắc chắn được sống. A-men! Nếu điều kia chắc chắn tạo ra sự chết, thì điều Này chắc chắn tạo ra Sự sống. Đó là phương cách duy nhất để nhận lãnh nó, là có Sự sống.

239 Vậy thì, đấng tiên tri đã nói, rằng, "Sẽ có Sự sáng vào lúc chiều tối." Nào hãy xem. Người đã nói sẽ có một ngày ảm đạm, ngày đó không được gọi là ngày hay đêm. Nó hầu như là một ngày lạnh lẽo, đầy sương và mây mù, nhưng tuy nhiên Con đang chiếu ra Ánh sáng. Phía trên những làn sương và mây mù và vân vân, Con đang ban cho Ánh sáng. Nó cung cấp đủ Ánh sáng để anh chị em có thể bước đi, và anh chị em có thể nhìn thấy chung quanh, và đại loại như vậy, nhưng tuy nhiên đó—đó không phải là ngày tươi sáng, đẹp đẽ. Hiểu không? Vậy thì, chẳng có gì hầu như có thể sống trong ngày đó.

240 Nếu anh em có thể trồng bất cứ thứ gì ở dưới chỗ mà mặt trời không chiếu đến, nó sẽ bị còi cọc. Chẳng phải vậy sao? Anh em

nông dân biết điều đó. Trồng cây bắp vào trong bóng râm hay nơi nào đó, hãy xem, nó sẽ bị còi cọc. Fred, chắc anh biết điều đó bởi lúa mì của anh. Anh em gieo nó ra ngoài kia, và nếu anh em có một mùa hè thật tệ, ồ, trời lạnh và mưa, nó bị còi cọc.

241 Ồ, đó chính là vấn đề xảy ra với hội thánh trải qua những thời đại này, nó đã bị còi cọc. Nó bị còi cọc bởi những giáo phái, "Hãy ghi tên anh vào sổ. Chúng tôi đã có đủ Ánh sáng để biết rằng có một Đức Chúa Trời." Tôi thật vui vì điều đó. "Chúng tôi có đủ Ánh sáng để biết có một Đấng Christ, có sự phán xét sắp đến. Chúng tôi đã có Ánh sáng; cho nên chúng tôi ghi tên mình vào trong sổ, chúng tôi đã bắt tay với mục sư, vân vân, và đã làm điều đó." Được thôi, nhưng bây giờ là lúc chiều tối.

242 Vậy thì, nền văn minh đến từ đông sang tây, và bây giờ chúng ta đang ở nơi Bờ Tây. Chúng ta không thể nào đi xa hơn; chúng ta đi ngang qua, chúng ta quay lại phương Đông lần nữa. Chúng ta không thể đi xa hơn, chúng ta đang ở tại Bờ Tây.

243 Vậy thì, Kinh Thánh chép, "Buổi Chiều sẽ có Sự sáng." Vậy thì, loại mặt trời gì mà chiếu vào lúc chiều tối? Có phải là mặt trời khác với mặt trời mọc vào buổi sáng không? Cùng một mặt trời. Đúng vậy không? Ồ, thế thì, Đức Chúa Trời đã hứa điều gì? Bây giờ chúng ta sẽ nhận lấy lời này, giữ lấy nó, trong chính thời đại *này* ở đây. Kinh Thánh đã nói vậy, tôi sẽ chứng minh điều đó, những thời đại hội thánh này, khi chúng ta tiếp tục, rằng, "Buổi chiều tối sẽ có Sự sáng chiếu ra từ phía Tây mà sẽ mang lại Mặt Trời Công Bình cùng với sự chữa lành trong đôi cánh của Ngài. Và cùng những dấu kỳ và những phép lạ đã làm tại phương Đông sẽ được thực hiện qua đây ở phương Tây, với sự tuôn đổ khác của Đức Thánh Linh trong ngày cuối rốt."

Sẽ có Sự sáng vào lúc chiều tối,
Con đường Vinh hiển chắc anh sẽ tìm thấy;
Trong con đường nước đó, Nó là Sự sáng ngày nay,
Được chôn trong Danh Jêsus yêu quý.
Người già kẻ trẻ, hãy ăn năn mọi tội,
Đức Thánh Linh chắc chắn sẽ bước vào;
Những Ánh sáng chiều tối đã đến,

Đó là sự việc Đấng Christ và Đức Chúa Trời là một.

Ồ, sẽ có Sự sáng vào lúc chiều tối,
Con đường Vinh hiển chắc chắn anh sẽ tìm thấy;
Trong con đường nước này là Ánh sáng ngày nay,
Được chôn trong Danh Jêsus yêu quý.
Người già kẻ trẻ, hãy ăn năn mọi tội,
Đức Thánh Linh chắc chắn sẽ bước vào;
Những Ánh sáng chiều tối đó đã đến,

244 Giống như điều mà Phi-e-rơ đã nói, "Hãy để điều đó tỏ ra cho các ngươi được biết, rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jêsus này, mà các người đã đóng đinh trên thập tự, làm Chúa và Đấng Christ. Hãy hối cải, mỗi một các ngươi" ông nói, "và hãy chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình."

245 Tôi xin nói với anh chị em vài điều. Như tôi đã nói vào một ngày nọ về *toa thuốc của bác sĩ*. Người ta không thích uống thuốc theo toa của bác sĩ. Nếu ông có một—một phương thuốc sẽ chữa lành căn bệnh của anh chị em, và anh chị em từ-...anh chị em từ chối nhận lấy nó, thì không phải tại lỗi của bác sĩ mà anh chị em chết. Không, thưa quý vị. Đó là lỗi của quý vị, bởi vì quý vị từ chối nhận nó.

246 Và bây giờ, nếu bác sĩ viết toa thuốc và ông...và anh chị em cầm lấy toa thuốc đó đem đến một nhà bào chế thuốc lang băm, và ông ta bỏ vào đó những thứ mà không nên có, nó cũng sẽ giết chết anh chị em. Đúng thế không? Bác sĩ đó đã nghiên cứu điều đó cho đến khi ông ta biết có quá nhiều trong toa thuốc đó là thuốc độc, để giết chết những con vi trùng trong cơ thể của anh chị em; và cũng có đủ chất giải độc trong đó để tiêu hủy chất độc hầu cho nó sẽ không gây chết cho anh chị em. Và nó cần phải có mức độ. Nếu anh em cho quá nhiều chất giải độc, thì sẽ không giúp ích gì được cho bệnh nhân; bỏ quá nhiều chất độc, thì sẽ giết chết người đó. Nó phải được cân bằng.

247 Vấn đề là, "Trong Ga-la-át há chẳng có nhũ hương sao? Há

chẳng có thầy thuốc ở đó sao?" nhà tiên tri đã nói. "Vậy thì làm sao mà bịnh con gái dân Ta chẳng được chữa lành." Vấn đề gì xảy ra với hội thánh? Lý do gì mà chúng ta thấy có quá nhiều giáo hội bịnh hoạn? Bởi vì chúng ta có những nhà bào chế thuốc lang băm cho Toa thuốc sai. Đúng thế. Ngài không hề nói, "Cha, Con, Thánh Linh." Ngài…

248 Toa Thuốc đã nói gì? Đây là Phi-e-rơ. Bao nhiêu người biết ông có các chìa khóa của Nước Trời? Chúa Jêsus đã phán vậy. Ngài muốn nói điều gì? Nói cách khác, ông có một cây bút mực để viết ra Toa Thuốc.

249 Khi người ta nghe những tiếng ngoại quốc ồn ào, (Họ đã la hét, la lớn, nói tiếng lạ, và có một thì giờ như vậy.) và họ nói, "Những người này say rượu mới."

250 Phi-e-rơ nói, "Những người này chẳng phải say rượu mới, như các ngươi ngờ đâu, vì bây giờ mới là giờ thứ ba ban ngày. Nhưng ấy là điều đấng tiên tri Giô-ên đã nói, 'Trong những ngày sau rốt,' Đức Chúa Trời phán, 'Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi xác thịt. Các con trai và con gái các ngươi sẽ nói tiên tri, và trên các tôi trai và tớ gái Ta sẽ đổ Thần Ta, và họ sẽ nói tiên tri. Và Ta sẽ tỏ ra những dấu lạ ở trên trời, và ở dưới đất; tức là lửa, và khói, và hơi nước. Vả sẽ xảy ra ai cầu khẩn Danh Chúa thì sẽ không…sẽ được cứu.'"

251 Và hơn nữa ông đã nói về Đa-vít, ông nói, "Tổ phụ Đa-vít đã thấy trước điều đó, và người nói, 'Hơn nữa xác thịt tôi sẽ yên nghỉ trong sự trông cậy vì Ngài sẽ chẳng để linh hồn tôi nơi âm phủ, Ngài cũng chẳng chịu để cho Đấng Thánh của Ngài hư nát đâu.' Hỡi anh em, ta thật có thể nói cách vững vàng với anh em, về tổ Đa-vít, rằng người đã chết và chôn rồi, và ngày nay mồ mả người còn ở giữa chúng ta. Thấy đó, nhưng người, vì là đấng tiên tri, và người đã thấy trước sự phục sinh của Đấng Christ. Điều đó đã tỏ cho anh em, rằng Jêsus này, mà anh em mượn tay độc ác đóng đinh trên cây thập tự, Đức Chúa Trời đã làm cho Ngài là cả Chúa và Đấng Christ."

252 Khi họ nghe lời này, trong lòng họ cảm động, và nói rằng, "Hỡi các quý ông và các anh em," hay là, "Bác sĩ Si-môn Phi-e-

rơ, xin viết cho chúng tôi Toa Thuốc đó. Làm thể nào chúng tôi có thể nhận được Điều Này? Chúng tôi muốn có phương thuốc chữa trị cho tội lỗi." Ồ!

253 Bây giờ hãy xem ông, điều ông đã nói. Bây giờ anh chị em thấy những giáo hội này đã đi trật đường ray từ chỗ nào. Ông nói, "Đợi một chút! Tôi sẽ viết một Toa Thuốc, và nó sẽ là một Toa Thuốc Đời đời. Nó sẽ dành cho anh em, và cho con cái của anh em, và cho đến những người ở xa, và thậm chí cho những kẻ mà Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ gọi."

254 Ông đã nói điều gì vậy? Ông đã điền nó như thế nào? Giống như Công giáo có nó không? Giống như Báp-tít có nó không? Giống như Giám Lý có nó không? Mỗi một trong số họ đã thêm một số điều và bớt đi một số điều từ Nó. Giống như Ngũ Tuần không? Họ thêm vào và lấy bớt đi. Nhưng Phi-e-rơ đã nói gì? "Hãy hối cải, mỗi người trong anh em, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, và anh em sẽ nhận được sự ban cho của Đức Thánh Linh." Một Toa Thuốc Đời đời! "Nó dành cho anh em, và cho con cái của anh em; toa thuốc này sẽ còn kéo dài qua mọi thời đại hội thánh, ban Nó cho mỗi một người trong số họ."

255 Ôi Đức Chúa Trời, xin tẩy sạch đôi bàn tay của con. Xin tẩy sạch tấm lòng con, Chúa ôi. Xin cho…Nếu điều này cũng là ước muốn của mỗi người bạn con có, xin để con trao Toa Thuốc theo cách mà Bác Sĩ đã nói cho Nó.

256 Đó là lý do tại sao anh em thấy rất nhiều giáo hội chết, rất nhiều thuộc viên chết. Anh em đang thêm vào những chất giải độc, và bớt đi những điều từ Nó cho đến nỗi Toa Thuốc không còn là chính nó chút nào, nó thậm chí sẽ không chữa lành được bệnh gì nữa; bắt tay, và gia nhập giáo hội, và rảy nước. Ôi, chao ôi, đó không phải là Toa Thuốc, đó là sự chết. Nếu anh chị em cần Sự Sống, và cần Đức Thánh Linh, thì hãy đi theo điều mà Đức Chúa Trời phán bảo làm. Hãy nhận lấy Toa Thuốc! Đó chính xác là cách mà Ngài đã phán, "Đừng thêm vào Nó hay bớt Nó đi." Rồi đến Khải Huyền qua đó và nói, "Hễ ai thêm hay bớt, thì (phần của người đó) sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống." Ôi, chao ôi, đó chính là Bác Sĩ *trưởng*. Ồ, tôi yêu mến Ngài. Còn anh chị em?

257 Ồ, đối với thời đại vĩ đại đó, về Thời đại Ê-phê-sô, khi dị giáo này thật sự bắt đầu len lỏi vào, lập ra những tổ chức. Và những mục sư và những chấp sự…không phải các chấp sự, mà là mục sư…không phải các mục sư, nhưng là những Hồng y, những giám mục, những giáo hoàng, những người giám sát của giáo hội, nói với Đức Thánh Linh, nói với Hội thánh, "Này, ngươi không thể có điều đó ở đây đâu!" Ai mới là chủ, dù sao đi nữa?

258 Một lần nọ Phi-e-rơ đã được yêu cầu. Nói, "Ông không được giảng về Danh Chúa Jêsus nữa. Ông có thể giảng nếu ông muốn, trừ ra nhân Danh Chúa Jêsus." Ôi, ma quỷ ghét Danh đó!

259 Phi-e-rơ đã nói, "Có đúng cho tôi để…" Kinh Thánh chép, "Phi-e-rơ được đầy dẫy…" (giáo phái chăng?) Ồ, à, "…Đức Thánh Linh." Nói, "Đợi đấy, tôi sẽ đi gặp tổng giám sát, xem thử ông ta bảo tôi phải làm gì với Điều này."

260 Xin cho tôi nói với anh chị em. Anh chị em có biết Phúc Âm Ngũ Tuần có chuyên gia tâm thần để phán đoán, và đưa những giáo sĩ của mình đến trước chuyên gia tâm thần, để xem thử người đó về mặt tâm thần có thể làm giáo sĩ không? Hội Phúc Âm Ngũ Tuần của Đức Chúa Trời. Bao nhiêu người đã từng nghe điều đó? Chắc chắn, chuyện đó thì ai cũng biết, mọi người đều biết. Chắc chắn. Ai là người nhìn xem nhà truyền giáo và là người phán xét, chuyên gia tâm thần hay là Đức Thánh Linh? Đấy, đó là điều anh chị em có được, trong việc có người. Đấy, những học thuyết do con người tạo ra, giáo lý do con người tạo ra. Hãy chờ cho đến khi chúng ta qua đến thời đại Ngũ Tuần đó! Đức Chúa Trời sẽ thiêu hủy điều đó chắc chắn cũng như thế gian này. Vâng, thưa quý vị. Vâng, thật vậy. Và anh chị em sẽ thấy nó đang bắt lửa hết mình. Ừ, ừm. Chính xác.

261 Nhưng ngày vinh hiển nào đó Ngài sẽ đến. Và nên nhớ, hãy lắng nghe, có bảy thời đại hội thánh. Đúng thế không? Có bảy thời đại hội thánh. Và anh em nhớ khi họ đi ra đón Nàng Dâu—Chàng Rể, một số người đã ngủ gục trong canh đầu tiên (Đúng thế không?), canh thứ hai, (Chắc chắn, không—không chết, chỉ ngủ gục.) canh thứ ba, canh thứ tư, canh thứ năm, canh thứ sáu; và trong canh thứ bảy có một tiếng đã đến, "Kìa, Chàng Rể đến!

Hãy đi ra gặp Chàng!" Điều gì đã xảy ra? Tất cả những người nữ đồng trinh đang ngủ kia, đều thức dậy.

Bình minh rực rỡ sáng tươi lúc kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, (Không có mây mù, Ánh Sáng chiều tối sẽ đang chiếu sáng.)
Và buổi sáng ấy lộ ra cõi Đời đời, sáng choang đẹp tươi;
Khi mọi con cái được cứu trên đất sẽ nhóm nhau ở bên kia bầu trời,
Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở đó.

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
Lúc danh sách khởi xướng, tôi sẽ ở đó.

Từ mai sớm đến lúc sẩm tối ta luôn hăng hái chăm lo việc Ngài,
Truyền ra ái đức Chúa đoái đến chúng ta lạ thay;
Rồi khi đời nay kết thúc, ấy lúc chấm dứt công lao chúng ta trên đất này,
Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia,...

Mỗi con cái Chúa hãy đưa tay lên bây giờ:

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
Lúc danh sách khởi xướng, tôi sẽ ở đó. (Ồ!)

Trong chốn ấy rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau;
Trong chốn ấy rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau.

262 Anh chị em có thích những bài hát cổ đó của hội thánh không? Ồ!

Đồng tâu lên Cha nhân ái chốn cao sang,
Cùng nhau hiến thiên trường ca ta tụng ngợi,

Vì ân điển vinh hiển của tình yêu Ngài đời đời,
Làm nên thánh bao ngày ta trong trần gian.

Trong chốn ấy rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau;
Trong chốn ấy rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau.

Bây giờ chúng ta hãy bắt tay với những người xung quanh mình, tất cả chung quanh như thế. Điều đó tốt.

Trong chốn ấy rất êm dịu,

Nói, "Tôi sẽ gặp lại anh người anh em."

Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau;
Trong chốn ấy rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau.

Bên bờ đẹp ta cùng nhau ca nhịp nhàng,
Điệu thiên ca du dương…

Mọi người hát nào.

Và tâm thần chúng ta sẽ không còn sầu bi,
Không còn tiếng thở dài cho nơi nghỉ an phước hạnh của chúng ta.

Mọi người, hãy đưa tay lên:

Trong chốn ấy rất êm dịu,
Ồ, bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau;
Trong chốn ấy rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau.

263 Với đầu cúi xuống giờ này, chúng ta hãy nói lời này:

Lạy Chúa Jêsus, con yêu Ngài. Con tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã trở nên trong xác thịt để cất đi tội lỗi của chúng con. Con không tin cậy vào những công trạng của con, con chẳng có gì cả, nhưng con nghiêm túc tin vào công lao của Chúa Jêsus Christ là Cứu Chúa của con, Đức Chúa Trời của con, Vua của con. Con yêu Ngài. A-men.

264 Tối mai lúc bảy giờ, ý Chúa, chúng ta sẽ đề cập đến hội thánh Si-miệc-nơ.

Trong chốn ấy…

Với đầu chúng ta cúi xuống giờ này.

…Ồ, rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau, rất êm dịu;
Trong chốn ấy rất êm dịu,
Bên bờ đẹp nơi chúng ta sẽ gặp nhau.

Bây giờ, mọi người hãy hát êm dịu, nhẹ nhàng:

Ồ, đồng tâu lên Cha nhân ái chốn cao sang,
Cùng nhau hiến thiên trường ca ta tụng ngợi,
Vì sự ban cho vinh hiển của tình yêu Ngài… 

60-1205 Thời Đại Hội Thánh Ê-phê-sô
Đền tạm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org